

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Ρυθμίσεις στο φορολογικό καθεστώς των Συνδεδεμένων Εταιρειών και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ
2003/123/ΕΚ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΝΟ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΜΗΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΘΥΓΑΤΡΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Άρθρο 2

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 2 ενσωματώνεται στο εσωτερικό μας δίκαιο η Οδηγία 2003/123/ΕΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2003 (L.7/41/13-1-2004 Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης) για την τροποποίηση της Οδηγίας 90/435/ΕΟΚ σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφόρων Κρατών - Μελών. Ειδικότερα, η τελευταία Οδηγία, η οποία έχει ενσωματωθεί με τη σειρά της στο εσωτερικό μας δίκαιο με τις διατάξεις των άρθρων 8 έως 11 του ν. 2578/1998, όπως ισχύει, έχει σαν στόχο να απαλλάσσει τα μερίσματα, καθώς και τις άλλες διανομές κερδών, τα οποία καταβάλλονται από τις θυγατρικές εταιρείες στις μητρικές τους, από την παρακράτηση του φόρου εισοδήματος στην πηγή.

Η ήδη κτηθείσα εμπειρία από την εφαρμογή της Οδηγίας 90/435/ΕΟΚ κατέδειξε ότι υπάρχουν διάφοροι τρόποι με τους οποίους μπορεί να βελτιωθεί αυτή, λαμβανομένων υπόψη και των νέων δεδομένων που έχουν προκύψει στο μεσοδιάστημα (λ.χ. νέες μορφές εταιρειών, όπως η ευρωπαϊκή εταιρεία, που θα πρέπει να επωφελούνται από τις διατάξεις της Οδηγίας). Προς το σκοπό αυτόν τείνει η Οδηγία 2003/123/ΕΚ, η οποία και ενσωματώνεται με τις διατάξεις των προκειμένου άρθρου.

Ειδικότερα:

αα. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 8 του ν. 2578/1998, το οποίο αναφέρεται στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 8 έως 11 αυτού. Με τις νέες διατάξεις προβλέπεται, πλέον, ότι το κοινό φορολογικό καθεστώς, που ισχύει με βάση την Οδηγία 90/435/ΕΟΚ για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφόρων Κρατών - Μελών, επεκτείνεται όχι μόνο στις ημεδαπές ανώνυμες, αλλά και στις Ε.Π.Ε., καθώς και στις λοιπές εταιρείες που υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος στην Ελλάδα. Επεκτείνεται, επίσης, τόσο στα διανεμόμενα κέρδη, τα οποία εισπράττουν μόνιμες εγκαταστάσεις μητρικών εταιρειών που εδρεύουν σε άλλα Κράτη - Μέλη (εκτός της Ελλάδας), από τη συμμετοχή τους σε θυγατρικές εταιρείες των οποίων η έδρα βρίσκεται σε Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και στα κέρδη, τα οποία διανέμουν ημεδαπές εταιρείες προς μόνιμες εγκαταστάσεις που διατηρούν οι μητρικές τους εταιρείες σε άλλο Κράτος - Μέλος.

ββ. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 τροποποιείται η περίπτωση α΄ του άρθρου 9 του ν. 2578/1998, το οποίο αναφέρεται στους ορισμούς για το σκοπό

εφαρμογής του νόμου αυτού, ούτως ώστε στην έννοια της εταιρείας που απολαμβάνει τα υπόψη πλεονεκτήματα να συμπεριληφθούν πλέον, εκτός από την ανώνυμη εταιρεία, και οι αναφερόμενες πιο πάνω ημεδαπές εταιρείες (Ε.Π.Ε., Ο.Ε., Ε.Ε., κ.ά.).

γγ. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 2 αντικαθίσταται η περίπτωση β΄ του άρθρου 9 του ν. 2578/1998, ούτως ώστε στην έννοια της εταιρείας άλλου Κράτους - Μέλους διαφορετικού από την Ελλάδα να νοούνται πλέον οι εταιρείες που αναφέρονται στο Παράρτημα Α1, το οποίο προστίθεται στον πιο πάνω νόμο με τις διατάξεις της παραγράφου 10 του παρόντος άρθρου.

δδ. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 2 μειώνεται σταδιακά, από 25% σε 10%, το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 2578/1998, ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής μίας εταιρείας για να θεωρηθεί ως μητρική, θυγατρική ή εγγονή, κατά περίπτωση. Συγκεκριμένα, με τις νέες διατάξεις το υπόψη ποσοστό μειώνεται, από 20% σε 15% από την 1.1.2007 έως 31.12.2008, και περαιτέρω στο 10% από την 1/1/2009 και μετά.

εε. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 5 του ίδιου άρθρου, στους ορισμούς του άρθρου 9 του ν. 2578/1998 προστίθεται και αυτός της μόνιμης εγκατάστασης. Ειδικότερα, αυτή νοείται ως ένας καθορισμένος τόπος επιχειρησιακών δραστηριοτήτων στην ημεδαπή ή σε άλλο Κράτος - Μέλος, μέσω του οποίου διεξάγεται εξ ολοκλήρου επιχειρηματική δραστηριότητα εταιρείας που εδρεύει σε άλλο Κράτος - Μέλος από αυτό της μόνιμης εγκατάστασης και τα κέρδη από τη δραστηριότητα αυτή φορολογούνται στο Κράτος - Μέλος, στο οποίο διατηρείται η μόνιμη εγκατάσταση είτε με βάση τις συμβάσεις αποφυγής της διπλής φορολογίας είτε, σε περίπτωση που δεν υφίσταται τέτοια σύμβαση, με βάση το εθνικό δίκαιο του Κράτους - Μέλους όπου βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση.

στστ. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 10 του ν. 2578/1998, το οποίο αναφέρεται στις φορολογικές ρυθμίσεις. Ειδικότερα, με τις νέες διατάξεις, ορίζεται, ότι τα κέρδη που λαμβάνει ημεδαπή εταιρεία, λόγω της συμμετοχής της σε θυγατρική εταιρεία, της οποίας η έδρα βρίσκεται σε άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελούν ακαθάριστα έσοδα αυτής κατά την έννοια της παραγράφου 1 των άρθρων 30 και 105 του ν. 2238/1994, κατά περίπτωση. Τα ίδια ισχύουν πλέον και στην περίπτωση που τα κέρδη λαμβάνει μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου Κράτους - Μέλους, λόγω της συμμετοχής της εταιρείας αυτής σε θυγατρική της.

ζζ. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 7 του ίδιου πιο πάνω άρθρου το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 2578/1998 δικαίωμα έκπτωσης φόρου επεκτείνεται και στις λοιπές εταιρείες, οι οποίες υπάγονται πλέον στις διατάξεις της υπό ενσωμάτωση Οδηγίας. Ειδικότερα προβλέπεται, ότι το ποσό του φόρου εισοδήματος της θυγατρικής εταιρείας, το οποίο αναλογεί επί των διανεμηθέντων προς την ημεδαπή εταιρεία ή τη μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου Κράτους - Μέλους κερδών, καθώς και το ποσό του φόρου, που ενδεχόμενα παρακρατήθηκε στα ίδια κέρδη από τη θυγατρική εταιρεία, εκπίπτει από το συνολικό ποσό φόρου εισοδήματος που οφείλουν οι τελευταίες.

Περαιτέρω, προβλέπεται ότι εκπίπτουν και τα πιο πά-

νω ποσά φόρου εισοδήματος που έχει καταβάλει η εγγονή και τα οποία αναλογούν σε διανεμηθέντα από αυτήν κέρδη, τα οποία κτώνται τελικά από την ημεδαπή μητρική εταιρεία ή τη μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου Κράτους - Μέλους, μέσω θυγατρικής εταιρείας τους, εφόσον τα διανεμηθέντα αυτά κέρδη δεν υπάγονται σε φορολογία στο Κράτος - Μέλος, στο οποίο ευρίσκεται η έδρα της θυγατρικής εταιρείας.

Επιπλέον, ορίζεται και πάλι ότι το συνολικά εκπιπτόμενο ποσό φόρου σε όλες τις πιο πάνω περιπτώσεις, δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από το ποσό του φόρου που αναλογεί στο ίδιο εισόδημα στην Ελλάδα.

Τέλος, λόγω της εφαρμογής πλέον των διατάξεων των άρθρων 8 έως 11 του ν. 2578/1998 και στις λοιπές ημεδαπές εταιρείες, με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι ημεδαπές εταιρείες εν γένει δεν προβαίνουν σε παρακράτηση φόρου επί των κερδών που διανέμουν προς τις εταιρείες άλλων Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των οποίων είναι θυγατρικές.

η). Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 2 προστίθεται νέα παράγραφος στο άρθρο 10 του ν. 2578/1998. Με τις προτεινόμενες διατάξεις, προβλέπεται ειδικότερη ρύθμιση για όσες περιπτώσεις αλλοδαπές εταιρείες θεωρούνται από τις ελληνικές φορολογικές αρχές ως φορολογικά διαφανείς, δηλαδή εταιρείες οι οποίες φορολογούνται σε επίπεδο εταιρίου. Ειδικότερα, με τις νέες διατάξεις προβλέπεται ότι θυγατρική εταιρεία ημεδαπής εταιρείας δύναται να θεωρηθεί από τις αρμόδιες αρχές της χώρας μας, λαμβανομένων υπόψη και των νομικών χαρακτηριστικών της, ως φορολογικά διαφανής. Στην περίπτωση αυτή, η ημεδαπή μητρική εταιρεία φορολογείται για το μερίδιό της στα κέρδη της θυγατρικής της. Για το λόγο αυτόν, κατά τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου της αλλοδαπής θυγατρικής εταιρείας, στα ακαθάριστα έσοδα της ημεδαπής μητρικής προστίθενται τα κέρδη που της αναλογούν κατά το ποσοστό συμμετοχής της στα κέρδη της πρώτης. Στην περίπτωση διανομής κερδών από εγγονή της ημεδαπής μητρικής εταιρείας, η οποία όμως δεν θεωρείται διαφανής, από το συνολικό ποσό φόρου εισοδήματος της ημεδαπής μητρικής εταιρείας, εκπίπτει το ποσό του φόρου εισοδήματος της πρώτης, το οποίο αναλογεί στα διανεμηθέντα από αυτήν κέρδη, τα οποία κτώνται τελικά από την ημεδαπή μητρική, μέσω της φορολογικά διαφανούς θυγατρικής της.

θθ. Με τις διατάξεις της παραγράφου 9 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται το άρθρο 11 του ν. 2578/1998, το οποίο αφορά στις προϋποθέσεις εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 8 έως 10 αυτού, ούτως ώστε με τις νέες διατάξεις το ελάχιστο χρονικό όριο των δύο ετών για τη διατήρηση του αναφερόμενου πιο πάνω ποσοστού συμμετοχής να αφορά πλέον όχι μόνο στις ανώνυμες εταιρείες, αλλά και στις λοιπές ημεδαπές εταιρείες που υπάγονται πλέον στις ίδιες ως άνω διατάξεις.

ιι. Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου αυτού, μετά το Παράρτημα Α' του ν. 2578/1998, προστίθεται Παράρτημα Α1, με το οποίο προβλέπονται πλέον και νέες μορφές εταιρειών που υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 8 έως 11 του πιο πάνω νόμου (Ευρωπαϊκή Εταιρεία, Συνεταιριστική Εταιρεία, διαφανείς εταιρείες, ενώ, όσον αφορά ειδικότερα στην Ελλάδα, προστέθηκαν σε αυτό, τόσο οι Ε.Π.Ε., όσο και οι λοιπές ημεδαπές εταιρείες).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2004/56/ΕΚ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ - ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου ενσωματώνεται στην εθνική νομοθεσία η Οδηγία 2004/56/ΕΚ του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 2004 (L 127/70/29-4-2004), σχετικά με την τροποποίηση της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1977 (L 336/27-12-1977), σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών των Κρατών - Μελών στον τομέα της άμεσης φορολογίας. Η Οδηγία αυτή θεσμοθέτησε ως βασική μορφή διοικητικής συνδρομής, μεταξύ των φορολογικών διοικήσεων των Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την ανταλλαγή των πληροφοριών που είναι απαραίτητες για τον ορθό καθορισμό της φορολογικής οφειλής, σχετικά με τους φόρους που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της. Σκοπός της είναι η καταπολέμηση της διασυννοριακής φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και της φορολογικής απάτης.

Η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ ενσωματώθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β' «ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ» του ν. 1914/1990 «ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ, ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ» (ΦΕΚ 178 Α').

Η Οδηγία 2003/93/ΕΚ του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2003 (L264/23/15-10-2003) τροποποίησε το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ. Η ενσωμάτωσή της στην εθνική έννομη τάξη έγινε με τις διατάξεις του Πρώτου Κεφαλαίου του ν. 3312 «ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ - ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ, ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ» (ΦΕΚ 35 Α'). Με τις διατάξεις αυτές τροποποιήθηκαν, συμπληρώθηκαν και καταργήθηκαν αναλόγως αντίστοιχες διατάξεις του Κεφαλαίου Β' «ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ» του ν. 1914/1990, με τον οποίο, όπως προαναφέρθηκε, έγινε η αρχική ενσωμάτωση στο εσωτερικό δίκαιο της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ.

Η Οδηγία 2004/56/ΕΚ του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 2004 (L 127/70/29-4-2004) επικαιροποίησε την Οδηγία 77/799/ΕΟΚ, προκειμένου να διευρυνθεί και να ενισχυθεί περαιτέρω η συνεργασία μεταξύ των φορολογικών διοικήσεων των Κρατών - Μελών. Όπως συνάγεται και από το Προοίμιο της Οδηγίας αυτής, επιδιώκεται η επιτάχυνση της ροής πληροφοριών μεταξύ των φορολογικών αρχών των Κρατών - Μελών. Για το σκοπό αυτόν, επιτρέπεται στα Κράτη - Μέλη να συντονίζουν τις έρευνές τους στον τομέα της διασυννοριακής φοροδιαφυγής και να αναλαμβάνουν περισσότερες διαδικασίες τα μεν για λογαριασμό των δε. Συγκεκριμένα, με την Οδηγία αυτή θεσμοθετούνται οι ταυτόχρονοι έλεγχοι των υποθέσεων ενός ή περισσότερων φορολογούμενων που υπάγονται στα φορολογικά συστήματα δύο ή περισσότερων Κρατών - Μελών, ως αποτελεσματικότερη μέθοδος ανταλλαγής πληροφοριών. Επίσης, ορίζεται η διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται, όταν είναι αναγκαία η κοινοποίηση σε έναν φορολογούμενο πράξεων ή αποφά-

σεων που προέρχονται από τις διοικητικές αρχές του κράτους—μέλους, στο οποίο προκύπτει η φορολογική οφειλή.

Ειδικότερα:

Άρθρο 4

Με το άρθρο αυτό ορίζεται ότι οι διατάξεις του νόμου αυτού αποτελούν εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της Οδηγίας 2004/56/ΕΚ του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 2004 (L127/70/29-4-2004) για τροποποίηση της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου (L 336/15/27-12-1977), σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών των Κρατών - Μελών στον τομέα των άμεσων φόρων, ορισμένων ειδικών φόρων κατανάλωσης και των φόρων επί των ασφαλιστρών. Η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ έχει αρχικά ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο με τις διατάξεις των άρθρων 19 έως 24 του Κεφαλαίου Β΄ «ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ» του ν. 1914/1990 (ΦΕΚ 178 Α΄), το οποίο τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε ανάλογα με τις διατάξεις του Πρώτου Κεφαλαίου του ν. 3312/2005 (ΦΕΚ 35 Α΄), προκειμένου να γίνει η ενσωμάτωση στην εσωτερική έννομη τάξη της Οδηγίας 2003/93/ΕΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L 264/23/15-10-2003), που τροποποίησε την Οδηγία 77/799/ΕΟΚ.

Άρθρο 5

Με αυτό τροποποιούνται και συμπληρώνονται οι διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ του ν. 1914/1990, όπως αυτές ήδη τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν από τις διατάξεις του Πρώτου Κεφαλαίου του προαναφερθέντος ν. 3312/2005. Ειδικότερα:

Α) Αντικαθίσταται η παράγραφος 6 του άρθρου 20, ώστε να ορισθεί με τρόπο περισσότερο περιεκτικό η αρμόδια αρχή για την ανταλλαγή των πληροφοριών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 έως και 5 του άρθρου αυτού. Επίσης, στην παράγραφο αυτή, παρέχεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών να καθορίσει με απόφασή του τις Υπηρεσίες του Υπουργείου, οι οποίες συνεργάζονται με την αρμόδια αρχή και υποστηρίζουν τεχνικά και οργανωτικά την εφαρμογή της ανταλλαγής των πληροφοριών, που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού.

Β) Προστίθενται νέες παράγραφοι 7 και 8 στο άρθρο 20, σχετικά με την ανταλλαγή των πληροφοριών.

Με την παράγραφο 7 επιδιώκεται η ενσωμάτωση της διάταξης της παραγράφου 3 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2004/56/ΕΚ, με την οποία η δεύτερη περίπτωση της παραγράφου 1 του άρθρου 7 της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ τροποποιήθηκε έτσι ώστε αν η αρμόδια αρχή δεν αντιτεθεί κατά τη στιγμή κατά την οποία παρέχει τις πληροφορίες για πρώτη φορά στο ενδεχόμενο αυτές να αποκαλυφθούν κατά τη διάρκεια δημόσιων ακροάσεων ή σε δικαστικές αποφάσεις, τότε τεκμαίρεται σιωπηρά ότι οι πληροφορίες αυτές είναι δυνατόν να αποκαλυφθούν σε δικαστικές διαδικασίες, στο μέτρο που αυτό επιτρέπεται από τη σχετική με το φορολογικό απόρρητο νομοθεσία του εκάστοτε Κράτους - Μέλους. Όπως συνάγεται και από το Προοίμιο της Οδηγίας 2004/56/ΕΚ, η παλαιότερη αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 7 της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ, αντικαταστάθηκε σύμφωνα με τα παραπά-

νω, προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα στην καταπολέμηση της φορολογικής απάτης.

Με τη νέα παράγραφο 7 του άρθρου 20 του ν. 1914/1990, ορίζεται ότι, όταν ο εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών παρέχει στην αρμόδια αρχή του άλλου Κράτους - Μέλους πληροφορίες που καλύπτονται από το φορολογικό απόρρητο, γνωστοποιεί σε αυτήν, κατά την πρώτη φορά που τις χορηγεί, τους περιορισμούς που θέτει η ελληνική φορολογική νομοθεσία στη χρήση τους. Ειδικότερα, γνωστοποιεί ότι αυτές θεωρούνται απόρρητες κατά την ελληνική φορολογική νομοθεσία και ότι χρησιμοποιούνται μόνον για φορολογικούς σκοπούς. Η ρύθμιση αυτή είναι αναγκαία, διότι, διαφορετικά, η μη γνωστοποίηση των σχετικών περιορισμών κατά την αρχική αποστολή τέτοιων πληροφοριών προς τις αρμόδιες αρχές των άλλων Κρατών - Μελών κινδυνεύει να εκληφθεί ως σιωπηρή συναίνεση της ημεδαπής φορολογικής διοίκησης ως προς την αποκάλυψη αυτών των πληροφοριών κατά τις δικαστικές διαδικασίες, κάτι που η ελληνική φορολογική νομοθεσία απαγορεύει, εκτός ορισμένων - ρητώς εκπεφρασμένων - εξαιρέσεων. Για την ασφαλή εφαρμογή της ρύθμισης αυτής, παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών να καθορίσει με απόφασή του τον τύπο του εγγράφου της ανταλλαγής των εν λόγω πληροφοριών.

Με την παράγραφο 8 ορίζεται ότι, όταν η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών διεξάγει έρευνα για την απόκτηση πληροφοριών, μετά από αίτηση συνδρομής, ενεργεί ως να επρόκειτο για δικό της λογαριασμό. Συγκεκριμένα, με τη ρύθμιση αυτή η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών αποκτά και ανταλλάσσει πληροφορίες, όπως αν αυτό γινόταν σύμφωνα με την ελληνική φορολογική νομοθεσία.

Γ) Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού προστίθεται στο ν. 1914/1990 άρθρο 24 με τον τίτλο «Κοινοποίηση». Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται η ακολουθητέα διαδικασία, όταν είναι αναγκαίο να κοινοποιηθούν σε ένα φορολογούμενο οι πράξεις ή αποφάσεις των διοικητικών αρχών του Κράτους - Μέλους, οι οποίες αφορούν στην εφαρμογή στο έδαφος του τελευταίου της νομοθεσίας σχετικά με τους φόρους, οι οποίοι αποτελούν το αντικείμενο του παρόντος νόμου. Η απαίτηση για τέτοιου είδους κοινοποίηση δεν υπάρχει στη φορολογική νομοθεσία όλων των Κρατών - Μελών. Ωστόσο, με τη νέα αυτή ρύθμιση παρέχεται σε εκείνα τα Κράτη - Μέλη, για τα οποία προβλέπεται κοινοποίηση από το εσωτερικό τους έννομο πλαίσιο, η δυνατότητα πραγματοποίησης εξ ονόματός τους, των διαδικασιών κοινοποίησης από τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών. Η κοινοποίηση αυτή γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της ελληνικής φορολογικής νομοθεσίας της σχετικής με την κοινοποίηση παρόμοιων πράξεων ή αποφάσεων. Δεδομένου δε ότι η κοινοποίηση των προαναφερόμενων πράξεων ή αποφάσεων είναι υποχρεωτική στην ελληνική φορολογική νομοθεσία, με το άρθρο αυτό θεσμοθετείται αντίστοιχα η δυνατότητα του εξουσιοδοτημένου εκπροσώπου του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών να απευθύνει στις αρμόδιες αρχές των άλλων Κρατών - Μελών αίτηση κοινοποίησης, σύμφωνα με τα παραπάνω.

Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού, ορίζεται ως εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών η Διεύθυνση Διε-

θνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Δ) Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού προστίθεται στο ν. 1914/1990 άρθρο 24α με τον τίτλο «Ταυτόχρονοι έλεγχοι».

Με τις διατάξεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου αυτού θεσμοθετείται η δυνατότητα της ελληνικής φορολογικής διοίκησης να συμφωνεί με τις φορολογικές διοικήσεις των άλλων Κρατών - Μελών να διενεργούν ταυτόχρονους ελέγχους, η καθεμιά στο έδαφός της, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η φορολογική κατάσταση υποχρέων παρουσιάζει κοινό ή συμπληρωματικό ενδιαφέρον για τουλάχιστον ένα ακόμη ή και περισσότερα Κράτη - Μέλη. Στην ίδια παράγραφο ορίζεται ότι ο σκοπός της διενέργειας ταυτόχρονων φορολογικών ελέγχων είναι η ανταλλαγή αμοιβαίως επωφελών πληροφοριών σχετικά με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο του παρόντος νόμου.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού ορίζεται η Διεύθυνση Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ως η αρμόδια αρχή για τη λήψη και την αποστολή προτάσεων για διενέργεια ταυτόχρονου φορολογικού ελέγχου από και προς τις αρμόδιες αρχές των άλλων Κρατών - Μελών αντίστοιχα.

Με τις διατάξεις 3 και 4 του άρθρου αυτού ρυθμίζεται η διαδικασία της λήψης απόφασης για τη διενέργεια ή μη του ταυτόχρονου ελέγχου.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 ορίζεται ότι, στις περιπτώσεις συμμετοχής της ημεδαπής φορολογικής διοίκησης σε ταυτόχρονο έλεγχο, ο προϊστάμενος της αρμόδιας για τη διενέργεια του εν λόγω ελέγχου αρχής ορίζει υπάλληλο ως αντιπρόσωπο έναντι του Κράτους - Μέλους ή των Κρατών - Μελών που συμμετέχουν στον ταυτόχρονο έλεγχο, για να κατευθύνει και για να συντονίζει τον έλεγχο αυτόν.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 παρέχεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών να καθορίσει με απόφασή του κάθε λεπτομέρεια που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 5

Τροποποίηση των διατάξεων σχετικά με τις υποχρεώσεις των υποκειμένων σε Φ.Π.Α. που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία περί ΦΠΑ με τις αντίστοιχες διατάξεις της 6ης Οδηγίας ΦΠΑ (Οδηγία 77/388/ΕΟΚ).

Συγκεκριμένα, καταργείται από 1.1.2006 η υποχρέωση ορισμού λογιστή – φοροτεχνικού (εκπροσώπου) από τους υποκειμένους σε φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας, αλλά είναι εγκατεστημένοι σε άλλο Κράτος - Μέλος, προκειμένου να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους για απόδοση του ΦΠΑ στη χώρα μας, για πράξεις για τις οποίες ο φόρος οφείλεται στη χώρα μας. Καταργείται επίσης η υποχρέωση τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων για τις ανωτέρω πράξεις, καθώς οι ως άνω υποκειμένοι σε φόρο τηρούν τις λογιστικές τους υποχρεώσεις στο Κράτος - Μέλος

εγκατάστασής τους.

Οι προτεινόμενες διατάξεις έχουν στόχο την εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της 6ης Οδηγίας ΦΠΑ μετά την τροποποίησή της με την Οδηγία 2000/65/ΕΚ, η οποία προβλέπει την κατάργηση της υποχρέωσης ορισμού φορολογικού αντιπροσώπου ή εκπροσώπου ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου από τους υποκειμένους σε φόρο που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο Κράτος - Μέλος. Οι εν λόγω υποκειμένοι σε φόρο έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν φορολογικό αντιπρόσωπο για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους για το ΦΠΑ στην Ελλάδα.

Ειδικότερα:

Με την περίπτωση α΄ προβλέπεται ότι ο φορολογικός αντιπρόσωπος είναι υπόχρεος για την απόδοση του φόρου στην Ελλάδα στην περίπτωση που πρόκειται για πράξεις που πραγματοποιούνται από υποκείμενο εγκατεστημένο σε τρίτη χώρα (υποχρεωτικός ορισμός) ή από υποκείμενο εγκατεστημένο σε άλλο Κράτος - Μέλος, ο οποίος έχει επιλέξει τον ορισμό φορολογικού αντιπρόσωπου (προαιρετικός ορισμός).

Με την περίπτωση β΄ προβλέπεται ότι χορηγείται Α.Φ.Μ. στους υποκειμένους στο φόρο, που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο Κράτος - Μέλος και πραγματοποιούν φορολογητέες πράξεις στην Ελλάδα, χωρίς να διαθέτουν εγκατάσταση στη χώρα μας, με την υποβολή της δήλωσης έναρξης. Επίσης, προβλέπεται ότι ο Α.Φ.Μ. που τους χορηγείται δεν μεταβάλλεται σε περίπτωση που θα επιλέξουν να ορίσουν, να αλλάξουν ή να παύσουν φορολογικό αντιπρόσωπο.

Με την περίπτωση γ΄ απαλλάσσονται οι ως άνω υποκειμένοι στο φόρο από την υποχρέωση τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων του Κ.Β.Σ., για τις πράξεις που πραγματοποιούν στην Ελλάδα. Η απαλλαγή αυτή είναι επιβεβλημένη, καθώς παρόμοια δυνατότητα δεν προβλέπεται από τις διατάξεις της 6ης Οδηγίας Φ.Π.Α. (άρθρο 22 της Οδηγίας 77/388/ΕΟΚ), δεδομένου ότι τα στοιχεία που αφορούν τις πράξεις που φορολογούνται στην Ελλάδα προκύπτουν από τα βιβλία που τηρούνται και τα στοιχεία που εκδίδονται στην εγκατάστασή τους σε άλλο Κράτος - Μέλος.

Με την περίπτωση δ΄ καταργείται η υποχρέωση ορισμού εκπροσώπου (λογιστή – φοροτεχνικού) από τους υποκειμένους στο φόρο που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο Κράτος - Μέλος και παρέχεται η δυνατότητα στους εν λόγω υποκειμένους στο φόρο να ορίζουν φορολογικό αντιπρόσωπο, εφόσον το επιθυμούν. Στην περίπτωση αυτή, ο φορολογικός αντιπρόσωπος δεν έχει υποχρέωση να τηρεί βιβλία και στοιχεία για τις πράξεις που ο εντολέας του πραγματοποιεί στην Ελλάδα.

Η διάταξη αυτή θεωρείται απαραίτητη, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα σε όσους από τους παραπάνω υποκειμένους σε φόρο το επιθυμούν να ορίσουν φορολογικό αντιπρόσωπο. Επειδή όμως οι διατάξεις της 6ης Οδηγίας Φ.Π.Α. (άρθρο 22 της Οδηγίας 77/388/ΕΟΚ) δεν επιτρέπουν την επιβολή υποχρέωσης για τήρηση βιβλίων και στοιχείων από τα πρόσωπα αυτά για τις φορολογητέες πράξεις που ο εντολέας τους πραγματοποιεί στην Ελλάδα, κατέστη αναγκαίο να προβλεφθεί ρητά η απαλλαγή τους από την υποχρέωση αυτή.

Με την παράγραφο 2 καταργείται η υποχρέωση να υπογράφονται οι δηλώσεις Φ.Π.Α. από λογιστή – φοροτεχνικό σε όσες περιπτώσεις προβλέπεται η υποχρέωση αυτή με τις διατάξεις του άρθρου 38 του ν. 2873/2000

(ΦΕΚ 245 Α'), όπως ισχύουν σήμερα. Η τροποποίηση αυτή κατέστη αναγκαία, διότι οι ως άνω υφιστάμενες διατάξεις δεν είναι συμβατές με τις αντίστοιχες διατάξεις της 6ης Οδηγίας Φ.Π.Α. (άρθρο 22 της Οδηγίας 77/388/ΕΟΚ), καθώς επιβάλλουν δυσανάλογες, σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, υποχρεώσεις στους φορολογούμενους.

Τέλος, με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι οι ως άνω διατάξεις θα αρχίσουν να ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2006.

Άρθρο 6

Παράταση προθεσμίας υπογραφής συμβολαίων

Ο μεγάλος αριθμός υποβολής δηλώσεων φόρου μεταβίβασης ακινήτων με επαχθή αιτία, αιτία δωρεάς ή γονικής παροχής είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση του φόρου εργασίας των Δ.Ο.Υ. και των συμβολαιογράφων με συνέπεια να καταστεί αδύνατη η σύνταξη των οικείων συμβολαίων.

Για το λόγο αυτό με την διάταξη αυτή επιτρέπεται η σύνταξη συμβολαίων και μετά την 1.1.2006 και μέχρι 31.12.2005 και με αντικειμενική αξία εκείνη που ίσχυε την ημερομηνία αυτή. Για τον ίδιο λόγο κρίθηκε αναγκαίο να γίνεται χρήση των πιστοποιητικών που εκδόθηκαν μέχρι και την 31.12.2005.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 7

Αντικατάσταση του άρθρου 137 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επέρχονται ορισμένες τροποποιήσεις και συμπληρώσεις του ν. 2960/2001 «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» (ΦΕΚ 265 Α'), με τις οποίες αντιμετωπίζεται το θέμα των επιβαλλόμενων στους παραβάτες κυρώσεων για παραβάσεις κατά την εισαγωγή αυτοκινήτων οχημάτων και μοτοσικλετών από Τρίτες Χώρες και τη παραλαβή ή μεταφορά τους από Κράτη-Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη χώρα μας, με στόχο την αντικειμενικοποίηση των επιβαλλόμενων προστίμων σε όλες τις κατηγορίες κοινοτικών οχημάτων, την απλοποίηση των ακολουθούμενων σήμερα διαδικασιών καθορισμού της φορολογητέας αξίας για τον υπολογισμό των επιβαλλόμενων προστίμων, την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας και γενικότερα την προσαρμογή των προστίμων προς το Κοινοτικό Δίκαιο και τις αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Παράλληλα, ρυθμίζονται θέματα παλαιών περιπτώσεων παρατυπιών και παραβάσεων οχημάτων Κοινοτικών και Τρίτων Χωρών, με στόχο την τακτοποίηση των υφιστάμενων σήμερα εκκρεμοτήτων, ο όγκος των οποίων καθιστά δυσχερή την ομαλή λειτουργία των αρμόδιων Τελωνειακών Αρχών χωρίς να διασφαλίζεται ταυτόχρονα η είσπραξη των υπέρογκων βεβαιωμένων προστίμων και πολλαπλών τελών.

Εκτός των προαναφερομένων, η τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 137 του ν. 2960/2001 κρίνεται απαραίτητη, διότι, αφ' ενός μεν, θα προκύψει μεγάλο οικονομικό όφελος υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, αφ' ετέρου δε, διότι θα δοθεί οριστική λύση αναφορικά με την τύχη των δεσμευθέντων αυτοκινήτων, με αποτέλεσμα την άμεση αποσυμφόρηση των Τελωνειακών Αποθηκών και χώρων φύλαξης.

Άρθρο 8

Ρύθμιση του τέλους ταξινόμησης των επιβατικών αυτοκινήτων

Κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 6 του άρθρου 121 του ν. 2960/2001 σε συνδυασμό με εκείνες των αριθμ. 4179/346/21.1.2000 κ.υ.α. (ΦΕΚ 182 Β') και 30408/1491/14.7.2003 κ.υ.α. (ΦΕΚ 1054 Β'), τα επιβατικά αυτοκίνητα που πληρούν, από πλευράς εκπομπών ρύπων, τις προδιαγραφές της Οδηγίας 98/69/ΕΕ γραμμή Β' ή μεταγενέστερης και της Οδηγίας 2002/80/ΕΚ ή μεταγενέστερης, η ισχύς των οποίων αρχίζει από 1.1.2006, υπάγονται, από την ημερομηνία αυτή, στους χαμηλούς συντελεστές τέλους ταξινόμησης της περίπτωσης (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 121 του παραπάνω νόμου.

Αντίθετα, τα αυτοκίνητα που είναι περισσότερο ρυπογόνα, σε σχέση με τα προηγούμενα και πληρούν, ως προς τις εκπομπές ρύπων, τις προδιαγραφές των Οδηγιών 98/69/ΕΚ γραμμή Α' ή μεταγενέστερης και 94/12/ΕΚ, από την παραπάνω ημερομηνία υπάγονται σε υψηλότερους συντελεστές τέλους ταξινόμησης από εκείνους που ίσχυαν για τα ίδια αυτοκίνητα μέχρι και την ημερομηνία αυτή.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση λαμβάνεται πρόνοια, ώστε τα αυτοκίνητα, τα οποία θα έχουν κομισθεί στη χώρα μας μέχρι την 30ή Ιουνίου 2006 και για τα οποία θα έχουν κατατεθεί στις τελωνειακές αρχές μέχρι την ημερομηνία αυτή δηλωτικά εισαγωγής ή δηλώσεις άφιξης οχημάτων ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο προκειμένου για αυτοκίνητα που μεταφέρουν οι μετοικούντες, να εξακολουθήσουν να υπάγονται στους ισχύοντες μέχρι 31.12.2005 συντελεστές τέλους ταξινόμησης, προκειμένου να διασφαλιστεί η ομαλή μετάβαση στο νέο φορολογικό καθεστώς.

Άρθρο 9

Έναρξη ισχύος

Με το άρθρο αυτό ορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Αθήνα, 22 Δεκεμβρίου 2005

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γεώργιος Αλογοσκούφης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ**Ρυθμίσεις στο φορολογικό καθεστώς των Συνδεδεμένων Εταιρειών και άλλες διατάξεις****ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄****ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ
2003/123/ΕΚ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΝΟ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΜΗΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΘΥΓΑΤΡΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ****Άρθρο 1****Σκοπός και πεδίο εφαρμογής**

Οι διατάξεις του άρθρου 2 του παρόντος νόμου αποτελούν εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 2003/123/ΕΚ Οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L. 7/41/13.1.2004) για την τροποποίηση της υπ' αριθμ. 90/435/ΕΚ Οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L. 225/20.8.1990), σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς, το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφόρων Κρατών - Μελών.

Άρθρο 2

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 8 του ν. 2578/1998 (ΦΕΚ 30 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι ανωτέρω διατάξεις έχουν εφαρμογή στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α. Στα κέρδη, τα οποία εισπράττουν οι ημεδαπές εταιρείες που αναφέρονται στο άρθρο 101 και στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, που κυρώθηκε με το ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α΄), λόγω της συμμετοχής τους σε θυγατρικές εταιρείες των οποίων η έδρα ευρίσκεται σε άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

β. Στα κέρδη, τα οποία διανέμουν οι ημεδαπές εταιρείες που αναφέρονται στο άρθρο 101 και στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος προς τις μητρικές τους εταιρείες των οποίων η έδρα ευρίσκεται σε άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

γ. Στα κέρδη, τα οποία διανέμει εταιρεία άλλου Κράτους - Μέλους, θυγατρική εταιρεία άλλης εταιρείας Κράτους - Μέλους με έδρα εκτός Ελλάδας, προς τη μόνιμη εγκατάσταση, την οποία διατηρεί η δεύτερη στην Ελλάδα.

δ. Στα κέρδη, τα οποία διανέμουν οι ημεδαπές εταιρείες που αναφέρονται στο άρθρο 101 και στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, θυγατρικές άλλων εταιρειών Κράτους - Μέλους, σε μόνιμη εγκατάσταση που διατηρεί η μητρική σε άλλο Κράτος - Μέλος, με την προϋπόθεση ότι το Κράτος - Μέλος της υπόψη μόνιμης εγκατάστασης είναι διαφορετικό από αυτό της μητρικής εταιρείας.»

2. Η πρώτη περίοδος της περίπτωσης α΄ του άρθρου 9 του ν. 2578/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) «Εταιρεία»: η εταιρεία η οποία έχει μία από τις νομικές μορφές που αναφέρονται στις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 2 και της παραγράφου 1 του άρθρου 101 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος και η οποία:».

3. Η περίπτωση β΄ του άρθρου 9 του ν. 2578/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) «εταιρεία άλλου Κράτους - Μέλους»: η εταιρεία του κράτους αυτού, η οποία έχει κάποια από τις νομικές μορφές που απαριθμούνται στο Παράρτημα Α1, όπως αυτό θα ισχύει κάθε φορά και η οποία:».

4. Οι περιπτώσεις γ΄, δ΄ και ε΄ του άρθρου 9 του ν. 2578/1998 αντικαθίστανται ως εξής:

«γ) «μητρική εταιρεία»: η εταιρεία που εμπίπτει στην περίπτωση α΄ και η οποία συμμετέχει κατ' ελάχιστο όριο με ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) στο κεφάλαιο εταιρείας που εμπίπτει στην περίπτωση β΄ ή στο κεφάλαιο ημεδαπής εταιρείας, το οποίο ανήκει εν όλω ή εν μέρει σε μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας της πιο πάνω μητρικής εταιρείας.

Το αναφερόμενο στο προηγούμενο εδάφιο ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής μειώνεται σε δεκαπέντε τοις εκατό (15%) από την 1η Ιανουαρίου 2007 και σε δέκα τοις εκατό (10%) από την 1η Ιανουαρίου 2009 και μετά.

δ) «θυγατρική εταιρεία»: η εταιρεία στο κεφάλαιο της οποίας υφίσταται η κατά την προηγούμενη περίπτωση γ΄ συμμετοχή.

ε) «θυγατρική εταιρεία εταιρείας που αναφέρεται στην περίπτωση δ΄»: η εταιρεία που περιλαμβάνεται στις περιπτώσεις α΄ ή β΄ και στο κεφάλαιο της οποίας συμμετέχει, με τα αναφερόμενα στην περίπτωση γ΄ ποσοστά, η εταιρεία που εμπίπτει στην περίπτωση δ΄.»

5. Στο άρθρο 9 του ν. 2578/1998 προστίθεται περίπτωση στ΄ που έχει ως εξής:

«στ) «μόνιμη εγκατάσταση»: ένας καθορισμένος τόπος επιχειρησιακών δραστηριοτήτων στην ημεδαπή ή σε άλλο Κράτος - Μέλος, μέσω του οποίου διεξάγεται εξ ολοκλήρου επιχειρηματική δραστηριότητα εταιρείας που εδρεύει σε άλλο Κράτος - Μέλος από αυτό της μόνιμης εγκατάστασης και τα κέρδη από τη δραστηριότητα αυτή φορολογούνται στο Κράτος - Μέλος, στο οποίο διατηρείται η μόνιμη εγκατάσταση είτε με βάση τις συμβάσεις αποφυγής της διπλής φορολογίας είτε, σε περίπτωση που δεν υφίσταται τέτοια σύμβαση, με βάση το εθνικό δικαιο του Κράτους - Μέλους όπου βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση.»

6. Η παράγραφος 1 του άρθρου 10 του ν. 2578/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα κέρδη, τα οποία λαμβάνει ημεδαπή εταιρεία λόγω της συμμετοχής της σε θυγατρική εταιρεία, της οποίας η έδρα βρίσκεται σε άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελούν ακαθάριστα έσοδα κατά την έννοια του άρθρου 30 ή της παραγράφου 1 του άρθρου 105 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, κατά περίπτωση.

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου ισχύουν και όταν τα κέρδη εισπράττονται από ευρισκόμενη στην Ελλάδα μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου Κράτους - Μέλους (μητρικής) και τα οποία καταβάλλονται από θυγατρική της εταιρεία.»

7. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 10 του ν. 2578/1998 αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Από το συνολικό ποσό φόρου εισοδήματος ημεδαπής μητρικής εταιρείας ή μόνιμης εγκατάστασης την οποία διατηρεί στη χώρα μας εταιρεία άλλου Κράτους - Μέλους, το οποίο προκύπτει σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 10 και 1 και 3 του άρθρου 109 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, εκπίπτει το ποσό του φόρου εισοδήματος θυγατρικής εται-

ρείας, το οποίο αναλογεί επί των διανεμηθέντων προς την ημεδαπή μητρική εταιρεία ή τη μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου Κράτους - Μέλους κερδών, καθώς και το ποσό του φόρου που ενδεχόμενα παρακρατήθηκε στα ίδια κέρδη από τη θυγατρική εταιρεία.

Επίσης, εκπίπτουν και τα πιο πάνω ποσά φόρου εισοδήματος εταιρείας της περίπτωσης ε' του άρθρου 9 που αναλογούν στα διανεμηθέντα από αυτήν κέρδη, τα οποία κτώνται τελικά από την ημεδαπή μητρική εταιρεία ή τη μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου Κράτους - Μέλους, μέσω θυγατρικής εταιρείας της πρώτης ή συμμετοχών της δεύτερης, κατ' ελάχιστο όριο του οριζόμενου στις διατάξεις της περίπτωσης γ' του άρθρου 9 του παρόντος ποσοστού συμμετοχής, εφόσον τα διανεμηθέντα αυτά κέρδη δεν υπάγονται σε φορολογία στο Κράτος - Μέλος στο οποίο ευρίσκεται η έδρα της θυγατρικής εταιρείας.

Το συνολικά εκπιπτόμενο ποσό φόρου δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από το ποσό του φόρου που αναλογεί στο ίδιο εισόδημα στην Ελλάδα.

4. Οι ημεδαπές εταιρείες δεν προβαίνουν σε παρακράτηση φόρου επί των κερδών που διανέμουν προς τις εταιρείες άλλων Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των οποίων είναι θυγατρικές.»

8. Στο άρθρο 10 του ν. 2578/1998 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Θυγατρική εταιρεία ημεδαπής μητρικής εταιρείας, η οποία έχει την έδρα της σε άλλο Κράτος - Μέλος, δύναται να θεωρηθεί από τη χώρα μας ως φορολογικά διαφανής λαμβάνοντας υπόψη και τα νομικά χαρακτηριστικά της, όπως απορρέουν από το δίκαιο της χώρας βάσει του οποίου έχει συσταθεί. Στην περίπτωση χαρακτηρισμού της εν λόγω θυγατρικής ως φορολογικά διαφανούς, η ημεδαπή μητρική της εταιρεία φορολογείται για το ποσοστό συμμετοχής της στα συνολικά κέρδη της θυγατρικής. Στην περίπτωση αυτή, κατά τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου της θυγατρικής προστίθενται στα ακαθάριστα έσοδα της ημεδαπής μητρικής εταιρείας τα κέρδη που της αναλογούν κατά το ποσοστό συμμετοχής της στα κέρδη της θυγατρικής. Από το συνολικό ποσό φόρου εισοδήματος της ημεδαπής μητρικής εταιρείας εκπίπτει το ποσό του φόρου εισοδήματος της εταιρείας της περίπτωσης ε' του άρθρου 9 που αναλογεί στα διανεμηθέντα από αυτήν κέρδη, τα οποία κτώνται τελικά από την ημεδαπή μητρική εταιρεία μέσω της φορολογικά διαφανούς θυγατρικής της, με την επιφύλαξη των διατάξεων της περίπτωσης γ' του άρθρου 9 και του άρθρου 11 του παρόντος. Τα αναφερόμενα στο προηγούμενο εδάφιο ισχύουν με την προϋπόθεση ότι η εταιρεία της περίπτωσης ε' του άρθρου 9 δεν θεωρείται φορολογικά διαφανής.»

9. Το άρθρο 11 του ν. 2578/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 11

Προϋποθέσεις εφαρμογής

Οι διατάξεις των άρθρων 8 έως 10 του παρόντος δεν έχουν εφαρμογή σε περίπτωση κατά την οποία η ημεδαπή εταιρεία δεν διατηρεί επί δύο τουλάχιστον έτη το οριζόμενο από την περίπτωση γ' του άρθρου 9 του παρόντος νόμου ποσοστό.

Επίσης, η έκπτωση των φόρων του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 10 δεν επιτρέπεται, εάν η θυγατρική εταιρεία της ημεδαπής μητρικής εταιρείας δεν

διατηρεί για το ίδιο ως άνω χρονικό διάστημα το οριζόμενο από την περίπτωση ε' του άρθρου 9 ποσοστό.»

10. Μετά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α του ν. 2578/1998 προστίθεται ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α1 ως εξής:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α1

Πίνακας νομικών μορφών

α) Οι εταιρείες του βελγικού δικαίου που αποκαλούνται «société anonyme»/«naamloze vennootschap», «société en commandité par actions»/«commanditaire vennootschap op aandelen», «société privée à responsabilité limitée»/«besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid» «société coopérative à responsabilité limitée»/«coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid», «société coopérative à responsabilité illimitée»/«coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid», «société en nom collectif»/«vennootschap onder firma», «société en commandité simple»/«gewone commanditaire vennootschap», τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που έχουν υιοθετήσει μία από τις παραπάνω νομικές μορφές, καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του βελγικού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στο Βέλγιο.

β) Οι εταιρείες του δανικού δικαίου που αποκαλούνται «aktieselskab» και «anpartsselskab». Οι άλλες εταιρείες που υπόκεινται στο φόρο σύμφωνα με το νόμο για τη φορολόγηση εταιρειών, στο βαθμό που το φορολογητέο εισόδημά τους υπολογίζεται και φορολογείται σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες της φορολογικής νομοθεσίας που εφαρμόζονται στις «aktieselskaber».

γ) Οι εταιρείες του γερμανικού δικαίου που αποκαλούνται «Aktiengesellschaft», «Kommanditgesellschaft auf Aktien», «Gesellschaft mit beschränkter Haftung», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit», «Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft», «Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του γερμανικού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στη Γερμανία.

δ) Οι εταιρείες του ελληνικού δικαίου που αποκαλούνται «ανώνυμη εταιρεία», «εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του ελληνικού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στην Ελλάδα.

ε) Οι εταιρείες του ισπανικού δικαίου που αποκαλούνται «sociedad anonima», «sociedad comanditaria por acciones», «sociedad de responsabilidad limitada», τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που λειτουργούν υπό καθεστώς ιδιωτικού δικαίου και άλλες οντότητες που έχουν συσταθεί βάσει του ισπανικού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών («impuesto sobre sociedades») στην Ισπανία.

στ) Οι εταιρείες του γαλλικού δικαίου που αποκαλούνται «société anonyme», «société en commandité par actions», «société à responsabilité limitée», «sociétés par actions simplifiées», «sociétés d'assurances mutuelles», «caisses d'épargne et de prévoyance», «sociétés civiles» που υπόκεινται αυτόματα στο φόρο εταιρειών, οι «coopératives», «unions de coopératives», οι δημόσιοι οργανισμοί και επιχειρήσεις βιομηχανικού και εμπορικού χαρακτήρα, καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του γαλλικού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στη Γαλλία.

ζ) Οι εταιρείες που έχουν συσταθεί ή είναι εγγεγραμμένες σύμφωνα με το ιρλανδικό δίκαιο, τα νομικά πρόσωπα που είναι εγγεγραμμένα υπό το καθεστώς του «Industrial and Provident Societies Act», οι «building societies» που είναι εγγεγραμμένες υπό το καθεστώς των «Building Societies Acts» και οι «Trustee Savings Banks» κατά την έννοια του «Trustee Savings Banks Act, 1989».

η) Οι εταιρείες του ιταλικού δικαίου που αποκαλούνται «società per azioni», «società in accomandita per azioni», «società a responsabilità limitata», «società cooperativa», «società di mutua assicurazione» και οι δημόσιες και ιδιωτικές οντότητες των οποίων οι δραστηριότητες είναι, εξ ολοκλήρου ή κυρίως, εμπορικές.

θ) Οι εταιρείες του δικαίου του Λουξεμβούργου που αποκαλούνται «société anonyme», «société en commandite par actions», «société à responsabilité limitée», «société coopérative», «société coopérative organisée comme une société anonyme», «association d' assurances mutuelles», «association d' épargne-pension», «entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l' Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Λουξεμβούργου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στο Λουξεμβούργο.

ι) Οι εταιρείες του ολλανδικού δικαίου που αποκαλούνται «naamloze vennootschap», «besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid», «Open commanditaire vennootschap», «Coöperatie», «onderlinge waarborgmaatschappij», «Fonds voor gemene rekening», «vereniging op coöperatieve grondslag», «vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του ολλανδικού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στην Ολλανδία.

ια) Οι εταιρείες του αυστριακού δικαίου που αποκαλούνται «Aktiengesellschaft», «Gesellschaft mit beschränkter Haftung», «Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit», «Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften», «Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts», «Sparkassen», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του αυστριακού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στην Αυστρία.

ιβ) Οι εμπορικές ή οι εμπορικού χαρακτήρα αστικές εταιρείες, οι συνεταιρισμοί και οι δημόσιες επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί βάσει του πορτογαλικού δικαίου.

ιγ) Οι εταιρείες του φινλανδικού δικαίου που αποκαλούνται «osakeyhtiö/aktiebolag», «osuuskunta/andelslag», «säästöpankki/sparbank» και «vakuutusyhtiö/försäkringsbolag».

ιδ) οι εταιρείες του σουηδικού δικαίου που αποκαλούνται «aktiebolag», «försäkringsaktiebolag», «ekonomiska föreningar», «sparbanker», «ömsesidiga försäkringsbolag».

ιε) Οι εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου.

ιστ) Οι εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) υπ' αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) και της Οδηγίας 2001/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, για τη συμπλήρωση του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας όσον αφορά το ρόλο των εργαζομένων και οι συνεταιριστικές εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ.

1435/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας και της Οδηγίας 2003/72/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, για τη συμπλήρωση του καταστατικού του ευρωπαϊκού συνεταιρισμού όσον αφορά τον ρόλο των εργαζομένων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2004/56/ΕΚ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ - ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 3

Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος νόμου αποτελούν εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της με αριθμό 2004/56/ΕΚ Οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L 127/70/29.4.2004) της 21ης Απριλίου 2004 για τροποποίηση της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1977 (L 336/15/27.12.1977), σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών των Κρατών - Μελών στον τομέα των άμεσων φόρων, ορισμένων ειδικών φόρων κατανάλωσης και των φόρων επί των ασφαλιστρών, η οποία έχει ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ «ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ» του ν. 1914/1990 (ΦΕΚ 178 Α΄), όπως αυτό έχει τροποποιηθεί και συμπληρωθεί από τις διατάξεις του Πρώτου Κεφαλαίου του ν. 3312/2005 (ΦΕΚ 35 Α΄).

Άρθρο 4

Οι διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ του ν.1914/1990, όπως αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε από τις διατάξεις του άρθρου 2 του Πρώτου Κεφαλαίου του ν. 3312/2005, τροποποιούνται και συμπληρώνονται ως εξής:

1) Η παράγραφος 6 του άρθρου 20 του ν. 1914/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

«6) Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, ως εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται οι Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών που ενεργούν σε συνεργασία με την αρμόδια Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού.»

2) Στο άρθρο 20 του ν. 1914/1990 προστίθενται νέες παράγραφοι 7 και 8, των οποίων το περιεχόμενο έχει αντίστοιχα ως εξής:

«7) Ο εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή του άλλου Κράτους - Μέλους, την πρώτη φορά κατά την οποία της παρέχει πληροφορίες που εμπίπτουν στις σχετικές με το φορολογικό απόρρητο διατάξεις, ότι οι πληροφορίες αυτές είναι απόρρητες κατά την ελληνική φορολογική νομοθεσία και χρησιμοποιούνται μόνο για φορολογικούς σκοπούς.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος του εγγράφου, με το οποίο ανταλλάσσονται οι πληροφορίες αυτές.

8) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 21 του παρόντος νόμου, ο εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, προς τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση πληροφοριών ή η φορολογική αρχή προς την οποία ο τελευταίος παρέπεμψε το θέμα, ενεργεί προκειμένου να λάβει αυτές τις πληροφορίες, όπως θα ενεργούσε σύμφωνα με την ελληνική φορολογική νομοθεσία, για δικό του λογαριασμό ή μετά από αίτηση άλλης ημεδαπής φορολογικής αρχής.»

3) Μετά από το άρθρο 23 του ν. 1914/1990, προστίθεται άρθρο 24, του οποίου ο τίτλος και το περιεχόμενο έχουν ως εξής:

« Άρθρο 24
Κοινοποίηση

1) Ύστερα από αίτηση της αρμόδιας αρχής ενός Κράτους - Μέλους, η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών μεριμνά για την κοινοποίηση στον παραλήπτη πράξεων και αποφάσεων που προέρχονται από τις διοικητικές αρχές του αιτούντος Κράτους - Μέλους και αφορούν την εφαρμογή στο έδαφος του τελευταίου της νομοθεσίας σχετικά με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο του νόμου αυτού. Η αίτηση κοινοποίησης περιλαμβάνει το αντικείμενο της πράξης ή της απόφασης προς κοινοποίηση και διευκρινίζει το όνομα και τη διεύθυνση του παραλήπτη, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που είναι χρήσιμη για την εξακρίβωση της ταυτότητάς του.

2) Η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων διαβιβάζει, δια της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, τις παραπάνω πράξεις ή αποφάσεις στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.), η οποία τις κοινοποιεί στον παραλήπτη, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει για την κοινοποίηση παρόμοιων πράξεων ή αποφάσεων και στη συνέχεια αποστέλλει στη Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία. Η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων ενημερώνει αμέσως την αιτούσα αρχή για τη συνέχεια που δίδει στην αίτηση κοινοποίησης και για την ημερομηνία, κατά την οποία η πράξη ή η απόφαση κοινοποιήθηκε στον παραλήπτη.

3) Η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές των άλλων Κρατών - Μελών την κοινοποίηση στον παραλήπτη πράξεων ή αποφάσεων των ημεδαπών φορολογικών αρχών, αντίστοιχα προς τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.»

4) Μετά το άρθρο 24 του ν. 1914/1990 προστίθεται άρθρο 24α, του οποίου ο τίτλος και το περιεχόμενο έχουν ως εξής:

«Άρθρο 24α
Ταυτόχρονοι έλεγχοι

1) Όταν η φορολογική κατάσταση υποχρέων ενδιαφέρει, από κοινού ή συμπληρωματικώς, τουλάχιστον και άλλο ένα ή περισσότερα Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ημεδαπή φορολογική αρχή και οι φορολογικές αρχές των άλλων Κρατών - Μελών μπορούν να συμ-

φωνήσουν τη διενέργεια ταυτόχρονων ελέγχων, η καθεμιά στο έδαφός της, με στόχο την ανταλλαγή προς αμοιβαία ωφέλεια των πληροφοριών που έχουν αποκτηθεί σε σχέση με τις φορολογίες που αποτελούν αντικείμενο των άρθρων 19 έως 24 του νόμου αυτού.

2) Αρμόδια αρχή για τη λήψη και αποδοχή ή μη, καθώς και την αποστολή προτάσεων για διενέργεια ταυτόχρονου φορολογικού ελέγχου, από και προς τις αρμόδιες προς τούτο αρχές των άλλων Κρατών - Μελών, ορίζεται η Διεύθυνση Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

3) Στις περιπτώσεις υποθέσεων, στις οποίες η αρμόδια ημεδαπή ελεγκτική αρχή κρίνει αναγκαία τη διενέργεια ταυτόχρονου ελέγχου, ενημερώνει αιτιολογημένα τη Διεύθυνση Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και, περαιτέρω, η Διεύθυνση αυτή, εφόσον συμφωνεί, μεριμνά για την αποστολή της σχετικής πρότασης στην αρμόδια φορολογική αρχή του άλλου Κράτους - Μέλους ή των άλλων Κρατών - Μελών, με πλήρη αιτιολόγηση και παροχή όλων των απαραίτητων πληροφοριών και με προσδιορισμό της χρονικής περιόδου, κατά τη διάρκεια της οποίας θα διενεργηθούν οι ταυτόχρονοι έλεγχοι.

4) Για τις προτάσεις που υποβάλλονται αντίστοιχα στη Διεύθυνση Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών από τις αρμόδιες αρχές των άλλων Κρατών - Μελών για συμμετοχή της ελληνικής φορολογικής αρχής σε ταυτόχρονους ελέγχους, αποφαινεται η ίδια Διεύθυνση, κατόπιν σχετικής εισήγησης και παροχής των απαραίτητων πληροφοριών από την αρμόδια ημεδαπή ελεγκτική αρχή. Η παραπάνω Διεύθυνση γνωστοποιεί στην ενδιαφερόμενη αρμόδια αρχή του άλλου Κράτους - Μέλους τη συμφωνία της ως προς τη διενέργεια των ταυτόχρονων ελέγχων ή την αιτιολογημένη άρνησή της.

5) Σε κάθε περίπτωση διενέργειας ταυτόχρονων ελέγχων κατά τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους, ο Προϊστάμενος της αρμόδιας για τη διενέργεια του ελέγχου Αρχής ορίζει υπάλληλο ως αντιπρόσωπο έναντι των λοιπών Κρατών - Μελών που συμμετέχουν στον ταυτόχρονο έλεγχο για να κατευθύνει και να συντονίζει τον έλεγχο.

6) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.»

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 5

Τροποποίηση των διατάξεων σχετικά με τις υποχρεώσεις των υποκειμένων σε Φ.Π.Α. που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. Οι διατάξεις του Κώδικα Φ.Π.Α., ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α΄) τροποποιούνται, αντικαθίστανται και συμπληρώνονται ως εξής:

α) Η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 35 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) ο φορολογικός αντιπρόσωπος του εγκατεστημένου εκτός Ελλάδος και υποκειμένου στο φόρο, για τις πραγματοποιούμενες από αυτόν πράξεις, εκτός των πράξεων που αναφέρονται στις κατωτέρω υποπεριπτώσεις αα΄, ββ΄ και γγ΄ της περίπτωσης δ΄».

β) Στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 36 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά στους υποκείμενους στο φόρο που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Α.Φ.Μ. χορηγείται με την υποβολή δήλωσης έναρξης εργασιών. Ο αριθμός αυτός δεν μεταβάλλεται σε περίπτωση ορισμού, αλλαγής ή παύσης φορολογικού αντιπροσώπου.»

γ) Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 4 του άρθρου 36 τροποποιείται ως εξής:

«α) να τηρεί βιβλία και να εκδίδει στοιχεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, εκτός αν είναι εγκατεστημένος σε άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν διαθέτει εγκατάσταση στην Ελλάδα.»

δ) Η περίπτωση ε' της παραγράφου 4 του άρθρου 36 αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) Φορολογικό αντιπρόσωπο δύνανται να ορίζουν, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης δ' της παραγράφου αυτής, και οι υποκείμενοι στο φόρο που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν διαθέτουν εγκατάσταση στην Ελλάδα. Ο φορολογικός αντιπρόσωπος της περίπτωσης αυτής δεν υποχρεούται στην τήρηση βιβλίων και έκδοση στοιχείων για τις πράξεις που πραγματοποιεί ο εντολέας του.»

2. Οι διατάξεις του άρθρου 38 του ν. 2873/2000 «Ρυθμίσεις θεμάτων λογιστών – φοροτεχνικών» (ΦΕΚ 285 Α') δεν ισχύουν για το φόρο προστιθέμενης αξίας.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2006.

Άρθρο 6

Παράταση προθεσμίας υπογραφής συμβολαίων

1. Σε οριστικά συμβόλαια μεταβίβασης ακινήτων με επαχθή αιτία ή αιτία δωρεάς ή γονικής παροχής, τα οποία συντάσσονται από την 1η Ιανουαρίου 2006 μέχρι και την 28η Φεβρουαρίου 2006, ο οικείος φόρος υπολογίζεται με βάση τα ισχύοντα κατά την 31η Δεκεμβρίου 2005, εφόσον οι σχετικές δηλώσεις υποβλήθηκαν μέχρι την ημερομηνία αυτή. Η ισχύς των πιστοποιητικών ή των υπεύθυνων δηλώσεων του άρθρου 32 του ν. 2459/1997 (ΦΕΚ 17 Α'), των πιστοποιητικών της παραγράφου 1 του άρθρου 81 του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α'), καθώς και του άρθρου 24 του ν. 2130/1993 (ΦΕΚ 62 Α'), τα οποία εκδόθηκαν μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2005 παρατείνεται μέχρι και την 28η Φεβρουαρίου 2006.

2. Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2006.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 7

Αντικατάσταση του άρθρου 137 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα

1. Το άρθρο 137 του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α') αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 137

Παραβάσεις-Κυρώσεις

Α. Κοινοτικά οχήματα

1. Η κατοχή ή η κυκλοφορία κοινοτικών οχημάτων από πρόσωπα εγκατεστημένα στην Ελλάδα, για τα οποία δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα, χωρίς να έχει τηρηθεί καμία από τις διατυπώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 129 και 130 αυτού, αποτελεί απλή τελωνειακή παράβαση κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 142 του παρόντα Κώδικα.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις επιβάλλεται εφάπαξ πρόστιμο, το οποίο καθορίζεται ως κατωτέρω:

α) Επιβατικά οχήματα και τύπου JEEP:

Μέχρι 1400 κυβικά εκατοστά	2.500 ΕΥΡΩ
από 1401 μέχρι 1600 κυβικά εκατοστά	3.000 ΕΥΡΩ
από 1601 μέχρι 2000 κυβικά εκατοστά	5.000 ΕΥΡΩ
από 2001 μέχρι 3000 κυβικά εκατοστά	8.000 ΕΥΡΩ
από 3001 κυβικά εκατοστά και πάνω	10.000 ΕΥΡΩ

β) Μοτοσυκλέτες και μοτοποδήλατα:

Μέχρι 500 κυβικά εκατοστά	300 ΕΥΡΩ
από 501 μέχρι 750 κυβικά εκατοστά	400 ΕΥΡΩ
από 751 μέχρι 1000 κυβικά εκατοστά	700 ΕΥΡΩ
από 1001 κυβικά εκατοστά και πάνω	1.000 ΕΥΡΩ

γ) Φορτηγά αυτοκίνητα:

α. Φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους πάνω από 3,5 τόννους ανεξαρτήτως κυλινδρισμού: 2.000 ΕΥΡΩ

β. Ανοικτά φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους μέχρι και 3,5 τόννους ανεξαρτήτως κυλινδρισμού: 1.500 ΕΥΡΩ

γ. Κλειστά φορτηγά μικτού βάρους μέχρι και 3,5 τόννους:

Μέχρι 1400 κυβικά εκατοστά	1.300 ΕΥΡΩ
Από 1401 μέχρι 2000 κυβικά εκατοστά	1.800 ΕΥΡΩ
Από 2001 κυβικά εκατοστά και πάνω	2.000 ΕΥΡΩ

δ. Βάσεις φορτηγών των προηγούμενων περιπτώσεων 1.500 ευρώ για την περίπτωση (α) και 1.200 ευρώ για τις περιπτώσεις (β) και (γ).

Τα παραπάνω πρόστιμα επιβάλλονται μετά την παρέλευση της προβλεπόμενης από την παράγραφο 2 του άρθρου 128 του παρόντα Κώδικα προθεσμίας.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και όταν έχει υποβληθεί η δήλωση άφιξης του οχήματος πλην όμως ο υπόχρεος δεν προσέρχεται στην Τελωνειακή Αρχή μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία το τέλος ταξινόμησης κατέστη απαιτητό για τη νόμιμη τακτοποίηση του οχήματος.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου Α1 δεν εφαρμόζονται όταν, πριν από τη διαπίστωση της παραπάνω παράβασης από τις δικτικές αρχές της χώρας, τα εν λόγω πρόσωπα προσέρχονται αυτοβούλως στην Τελωνειακή Αρχή για την τήρηση των προβλεπόμενων, κατά περίπτωση, διατυπώσεων. Στις περιπτώσεις αυτές επιβάλλονται τα πρόστιμα της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου. Αν ο ενδιαφερόμενος δεν προσκομίζει στοιχεία από τα

οποία να αποδεικνύεται η ημερομηνία άφιξης του οχήματος στη χώρα, αντί του προστίμου της περίπτωσης (δ) της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου επιβάλλεται πρόστιμο χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ.

4. Η διάπραξη των αναφερόμενων παρακάτω παραβάσεων χαρακτηρίζεται ως απλή τελωνειακή παράβαση και επισύρει, κατά περίπτωση, τα ακόλουθα πρόστιμα:

α) Για τη μη υποβολή της δήλωσης των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 129 πρόστιμο τετρακοσίων (400) ευρώ για κάθε όχημα.

β) Για την κυκλοφορία του οχήματος πέραν της προθεσμίας της παραγράφου 3 του άρθρου 129 πρόστιμο χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ, το οποίο μειώνεται στο ένα πέμπτο (1/5) αν ο ιδιοκτήτης του οχήματος είναι δικαιούχος οριστικής απαλλαγής βάσει των διατάξεων του άρθρου 132.

γ) Για τη μη τήρηση των προϋποθέσεων της παραγράφου 2 του άρθρου 136 πρόστιμο πεντακοσίων (500) ευρώ.

δ) Για την εκπρόθεσμη υποβολή της ειδικής δήλωσης της παραγράφου 2 του άρθρου 130 του παρόντος Κώδικα, την εκπρόθεσμη επαναποστολή ή εξαγωγή ή εγκατάλειψη ή καταστροφή ή ακινητοποίηση του οχήματος, πρόστιμο για κάθε ημέρα καθυστέρησης ως εξής:

Επιβατικά αυτοκίνητα και τύπου JEEP:

Μέχρι 900 κυβικά εκατοστά	10 ευρώ
από 901 μέχρι 1200 κυβικά εκατοστά	12 ευρώ
από 1201 μέχρι 1600 κυβικά εκατοστά	15 ευρώ
από 1601 μέχρι 1800 κυβικά εκατοστά	20 ευρώ
από 1801 μέχρι 2000 κυβικά εκατοστά	25 ευρώ
από 2001 μέχρι 2500 κυβικά εκατοστά	30 ευρώ
από 2501 μέχρι 3000 κυβικά εκατοστά	40 ευρώ
από 3001 μέχρι 4000 κυβικά εκατοστά	45 ευρώ
από 4001 κυβικά εκατοστά και πάνω	50 ευρώ

Φορτηγά αυτοκίνητα ανεξαρτήτως κυλινδρισμού, είκοσι (20) ευρώ.

Μοτοσικλέτες ανεξαρτήτως κυλινδρισμού δέκα (10) ευρώ.

Τα παραπάνω πρόστιμα περιορίζονται στο 50% του αναφερόμενου κατά περίπτωση ποσού, όταν πρόκειται για οχήματα που κυκλοφορούν κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντος Κώδικα.

ε) Για την εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους ταξινόμησης, το οποίο αφορά η ειδική δήλωση της παραγράφου 2 του άρθρου 130 του παρόντος Κώδικα η οποία υποβλήθηκε εμπρόθεσμα ή εκπρόθεσμα, πρόστιμο για κάθε ημέρα καθυστέρησης, όπως αυτό ορίζεται στην πιο πάνω περίπτωση (δ). Το πρόστιμο αυτό δεν επιβάλλεται όταν η εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους ταξινόμησης δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του παραλήπτη του οχήματος.

στ) Όταν το όχημα, το οποίο κυκλοφορεί στη χώρα κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του Κώδικα, οδηγείται από τρίτο, μη δικαιούχο, πρόσωπο, πρόστιμο επτακοσίων (700) ευρώ, εφόσον το δικαιούχο πρόστιμο βρισκόταν στη χώρα κατά το χρόνο που συντελέστηκε η παράβαση. Η οδήγηση του παραπάνω οχήματος από τρίτο, μη δικαιούχο, πρόσωπο συνιστά έξοδο του οχήματος από το καθεστώς της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντος Κώδικα, αν κατά το χρόνο που διαπιστώνεται η παράβαση το δικαιούχο πρόσωπο δεν βρίσκεται στη χώρα. Κατά του μη δικαιούχου προσώπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου Α1 του παρόντος άρθρου.

5. Το βάρος της απόδειξης προς τις Τελωνειακές Αρ-

χές της συνδρομής των προϋποθέσεων για την άσκηση των ευεργετημάτων των άρθρων 132 και 133 του παρόντος Κώδικα φέρουν οι ενδιαφερόμενοι.

Β. Οχήματα Τρίτων Χωρών

1. Οι διατάξεις περί τελωνειακών παραβάσεων και λαθρεμπορίας των άρθρων 142 και επόμενα του παρόντος Κώδικα, που ισχύουν για τον εισαγωγικό δασμό και το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.) των οχημάτων, εφαρμόζονται και για το τέλος ταξινόμησης.

2. Η κατοχή ή κυκλοφορία οχήματος που έχει τεθεί σε ανάλωση, χωρίς ταυτόχρονη καταβολή του οφειλόμενου τέλους ταξινόμησης, για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τριών (3) μηνών από την ημερομηνία που το τέλος κατέστη απαιτητό, χωρίς ο υπόχρεος να προσέλθει στην Τελωνειακή Αρχή για τη νόμιμη τακτοποίηση του οχήματος, καθώς και η κατοχή ή κυκλοφορία οχημάτων Τρίτων Χωρών από πρόσωπα εγκατεστημένα στην Ελλάδα, για τα οποία δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του τελωνειακού καθεστώτος της προσωρινής εισαγωγής, αποτελεί λαθρεμπορία και εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 142 και επόμενων του παρόντος Κώδικα.

3. Στις περιπτώσεις των παραπάνω παραγράφων δεν ασκείται ποινική δίωξη, εφόσον αμέσως καταβληθεί από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα πρόστιμο ίσο με το ύψος των αναλογουσών στο όχημα δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων και παραιτηθούν των προβλεπόμενων ενδίκων μέσων κατά της καταλογιστικής πράξης επιβολής του τέλους αυτού.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων Β1 και Β2 δεν εφαρμόζονται, όταν το πρόσωπο που κατέχει ή κυκλοφορεί όχημα χωρίς να έχει καταβάλει τις οφειλόμενες δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις, πριν από τη διαπίστωση της παράβασης αυτής από τις διωκτικές αρχές, προσέρχεται αυτοβούλως στην Τελωνειακή Αρχή για τη νόμιμη τακτοποίηση του οχήματος. Στις περιπτώσεις αυτές επιβάλλονται τα πρόστιμα της περίπτωσης (δ) της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου. Αν ο ενδιαφερόμενος δεν προσκομίζει στοιχεία, από τα οποία να αποδεικνύεται η ημερομηνία άφιξης του οχήματος στη χώρα, αντί του προστίμου της περίπτωσης (δ) της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου επιβάλλεται πρόστιμο χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ.

5. Για την εκπρόθεσμη υποβολή της ειδικής δήλωσης της περίπτωσης (β) της παραγράφου 3 του άρθρου 130 του παρόντος Κώδικα ή την εκπρόθεσμη αποστολή σε άλλο Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξαγωγή, ακινητοποίηση, εγκατάλειψη, καταστροφή του οχήματος, επιβάλλεται για κάθε ημέρα καθυστέρησης το πρόστιμο που προβλέπεται από την περίπτωση (δ) της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου.

6. Για την εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους ταξινόμησης, το οποίο αφορά ειδική δήλωση της περίπτωσης (β) της παραγράφου 3 του άρθρου 130 του παρόντος Κώδικα που υποβλήθηκε εμπρόθεσμα ή εκπρόθεσμα, επιβάλλεται για κάθε ημέρα καθυστέρησης το πρόστιμο που προβλέπεται από την περίπτωση (δ) της παραπάνω παραγράφου Α4. Το πρόστιμο αυτό δεν επιβάλλεται όταν η εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους ταξινόμησης δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του παραλήπτη του οχήματος.

Γ. Οχήματα Κοινοτικών και Τρίτων Χωρών

1. Πέρα από την επιβολή των προστίμων που αναφέ-

ρονται στις παραπάνω παραγράφους Α1, Α4, Β5, Β6, καθώς και των αναφερομένων στις παραγράφους Γ2, Γ4 και Γ5, τα οχήματα υπόκεινται και σε προσωρινή συντηρητική δέσμευση, με πράξη της Τελωνειακής Αρχής που διαπίστωσε την παράβαση, στις περιπτώσεις που δεν διασφαλίζεται η είσπραξη των απαιτήσεων του Δημοσίου. Η δέσμευση αυτή συνίσταται σε ακινητοποίηση αυτών σε τελωνειακούς χώρους ή φύλαξη στον Ο.Δ.Δ.Υ. ή ακινητοποίηση σε ιδιωτικούς χώρους στάθμευσης με ευθύνη και οικονομική επιβάρυνση του κατόχου του οχήματος και με τη λήψη αξιόχρεης εγγύησης.

Η απόδοση των δεσμευθέντων οχημάτων γίνεται μετά από την καταβολή των οφειλόμενων προστίμων και τυχόν άλλων προβλεπόμενων επιβαρύνσεων. Αν το όχημα δεν παραληφθεί μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία η καταλογιστική πράξη επιβολής των προστίμων κατέστη οριστική, περιέρχεται αυτοδικαίως στην κυριότητα του Δημοσίου και διαγράφεται το σύνολο του επιβληθέντος προστίμου. Το όχημα περιέρχεται στην κυριότητα του Δημοσίου άμεσα, χωρίς να επιβάλλονται τα πρόστιμα, αν ο ενδιαφερόμενος παραιτηθεί των ενδίκων μέσων και δηλώσει ότι εγκαταλείπει το όχημα υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

2. Η αγορά, πώληση, μεταβίβαση ή εκμίσθωση οχημάτων, κατά παράβαση των περιορισμών του καθεστώτος προσωρινής εισαγωγής, αποτελεί απλή τελωνειακή παράβαση και επιβάλλεται πρόστιμο εννιοκοσίων (900) ευρώ.

3. Σε περίπτωση κυκλοφορίας των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 του άρθρου 125 του παρόντα Κώδικα οχημάτων πριν από την καταβολή του οφειλόμενου τέλους ταξινόμησης, επιβάλλεται από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή στους ιδιοκτήτες ή κατόχους αυτών πρόστιμο ίσο με το πενταπλάσιο των τελών κυκλοφορίας που τα βαρύνουν.

4. Σε περίπτωση ρήξης, αφαίρεσης, αντικατάστασης και αλλοίωσης των τελωνειακών σφραγίδων που τίθενται από τις τελωνειακές αρχές στα οχήματα που έχουν υπαχθεί στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, όταν ακινητοποιούνται από αυτές, επιβάλλεται πρόστιμο πεντακοσίων (500) ευρώ. Όταν διαπιστώνεται χιλιομετρική διαφορά επιβάλλονται επιπλέον τα πρόστιμα που προβλέπονται στην περίπτωση (δ) της παραγράφου Α4 του παρόντος άρθρου.

5. Για τη μη τήρηση της προϋπόθεσης της παραγράφου 4 του άρθρου 136 του παρόντα Κώδικα ή την υπέρβαση της προθεσμίας παραμονής ή κυκλοφορίας του οχήματος που είναι εφοδιασμένο με άδεια κυκλοφορίας των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 139 του παρόντα Κώδικα επιβάλλεται, κατά περίπτωση, πρόστιμο τριακοσίων (300) ευρώ.

6. Όλα τα επιβαλλόμενα πρόστιμα των παραγράφων Α4, Β5, Β6, Γ2, Γ4 και Γ5 του παρόντος άρθρου συμπεριλαμβανομένων και των προβλεπόμενων από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 147, δεν δύναται να υπερβαίνουν, σωρευτικά ή μεμονωμένα, το ύψος του εφάπαξ προστίμου που αναλογεί στο όχημα όπως αυτό καθορίζεται στην παράγραφο Α1.

7. Οι διατάξεις περί τελωνειακών παραβάσεων και λαθρεμπορίας των άρθρων 142 και επόμενων του παρόντα Κώδικα εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις δήλωσης ψευδών στοιχείων ή παραποίησης των κατατιθέμενων παραστατικών ή χρήσης ιδιαίτερων τεχνασμάτων, με αποτέλεσμα τη μη είσπραξη ή την είσπραξη μειωμένων

φορολογικών ή δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων που αναλογούν στο όχημα.

8. Οι παραβάσεις των περιπτώσεων (η) και (θ) της παραγράφου 2 του άρθρου 155 του παρόντα Κώδικα εφαρμόζονται ανάλογα και για το τέλος ταξινόμησης και τιμωρούνται με τις περί λαθρεμπορίας διατάξεις αυτού.

9. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για παραβάσεις για τις οποίες μέχρι τη δημοσίευση των διατάξεων αυτών στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως δεν έχουν εκδοθεί οι καταλογιστικές πράξεις.

Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επίσης στην περίπτωση που έχουν εκδοθεί καταλογιστικές πράξεις, δεν έχουν όμως οριστικοποιηθεί, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι υποβάλουν αίτηση υπαγωγής στις παρούσες διατάξεις, παραιτηθούν των ενδίκων μέσων και καταβάλουν τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου πρόστιμα ή πολλαπλά τέλη.

Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για παραβάσεις για τις οποίες οι καταλογιστικές πράξεις έχουν οριστικοποιηθεί, εκκρεμούν όμως ως προς την καταβολή στις τελωνειακές αρχές των καταλογισθέντων ποσών, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλουν αίτηση για υπαγωγή στις παρούσες διατάξεις, παραιτηθούν όλων των ενδίκων μέσων και απαιτήσεων ή δικαιωμάτων για το όχημα και καταβάλουν τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου οφειλόμενα πρόστιμα ή πολλαπλά τέλη. Αν τα καταλογισθέντα ποσά αφορούν εκκρεμείς απλές τελωνειακές παραβάσεις και οι οφειλόμενες είναι αγνώστου διαμονής, τα δε οχήματά τους έχουν δεσμευτεί από τις τελωνειακές αρχές, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου Γ1 του παρόντος άρθρου.

Ποσά, τα οποία έχουν καταβληθεί, συμψηφίζονται μέχρι το ύψος των προστίμων που προβλέπονται από το παρόν άρθρο και τυχόν διαφορά δεν επιστρέφεται.

10. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να καθορίζονται πρόσθετα μέτρα ελέγχου στο εσωτερικό της χώρας που κρίνονται αναγκαία για την ορθή εφαρμογή των διατάξεων του τέταρτου μέρους του παρόντα Κώδικα.

11. Τα ποσά των προστίμων και πολλαπλών τελών του παρόντος άρθρου δύνανται να μεταβάλλονται με προεδρικό διάταγμα μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.»

Άρθρο 8

Ρύθμιση του τέλους ταξινόμησης των επιβατικών αυτοκινήτων

1. Επιβατικά αυτοκίνητα, συμπεριλαμβανομένων και των αυτοκινήτων τύπου jeep, που θα έχουν κομισθεί στη χώρα μας μέχρι και την 30η Ιουνίου 2006 και για τα οποία θα έχουν κατατεθεί, μέχρι την παραπάνω ημερομηνία, δηλωτικά εισαγωγής ή δηλώσεις άφιξης οχημάτων ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία εισόδου προκειμένου για μετοικούντα πρόσωπα, εφόσον πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές των Οδηγιών 98/69 ΕΚ ή μεταγενέστερης και 94/12 ΕΚ, εξακολουθούν να υπάγονται στους συντελεστές τέλους ταξινόμησης που προβλέπονται από τις περιπτώσεις (α) και (β) αντίστοιχα της παραγράφου 2 του άρθρου 121 του ν. 2960/2001, με την προϋπόθεση ότι μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2006 θα έχουν τελωνισθεί και καταβληθεί γι' αυτά οι οφειλόμενες φορολογικές επιβαρύνσεις.

2. Η ισχύς της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2006.

Άρθρο 9 **Έναρξη ισχύος**

Οι διατάξεις του νόμου αυτού ισχύουν από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις.

Αθήνα, 22 Δεκεμβρίου 2005

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Αλογοσκούφης

Αριθμ. 248/68/2005

ΕΚΘΕΣΗ **Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους** (άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Ρυθμίσεις στο φορολογικό καθεστώς των Συνδεδεμένων Εταιρειών και άλλες διατάξεις»

Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου προβλέπονται τα ακόλουθα:

Ι. Κεφάλαιο Α΄

Με τις διατάξεις του κεφαλαίου αυτού ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο η Οδηγία 2003/123/ΕΚ, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς μητρικών και θυγατρικών εταιρειών. Ειδικότερα:

Με τις διατάξεις των άρθρων 8 έως 11 του ν. 2578/1998, ενσωματώθηκε το περιεχόμενο της Οδηγίας 90/435/ΕΚ στο ελληνικό εσωτερικό δίκαιο, αναφορικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς που ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφόρων Κρατών - Μελών.

Με τη νεότερη Οδηγία 2003/123/ΕΚ τροποποιήθηκε η προηγούμενη όμοια και το περιεχόμενο των τροποποιήσεων ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, που περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α. Αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 2578/1998, που αναφέρεται στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 8 έως 11 αυτού, στο οποίο υπόκεινται στο εξής, όχι μόνο οι ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες, αλλά και οι Ε.Π.Ε., καθώς και οι λοιπές εταιρείες που υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος στην Ελλάδα και αναφέρονται στα άρθρα 2 και 101 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 2238/1994).

β. Αντικαθίσταται η πρώτη περίοδος της περίπτωσης α΄ του άρθρου 9 του ν. 2578/1998 και ορίζεται ότι στο κοινό φορολογικό καθεστώς υπόκεινται οι εταιρείες που έχουν μία από τις νομικές μορφές που αναφέρονται στην παρ. 4 του άρθρου 2 και στην παρ. 1 του άρθρου 101 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (δηλαδή οι ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρείες, οι Ε.Π.Ε. κ.α.).

γ. Αντικαθίσταται η περ. β΄ του άρθρου 9 του ν. 2578/1998 και ορίζεται ότι στο κοινό φορολογικό καθεστώς

υπόκεινται οι εταιρείες άλλου Κράτους-Μέλους που έχουν κάποια από τις νομικές μορφές που απαριθμούνται στο Παράρτημα Α1, το οποίο προστίθεται με τον υπό ψήφιση νόμο (παρ.10 του άρθρου 11).

δ. Αντικαθίστανται οι περιπτώσεις γ΄, δ΄ και ε΄ του άρθρου 9 του ν. 2578/1998 και μειώνεται σταδιακά, από 25% σε 10% το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής μίας εταιρείας για να θεωρηθεί ως μητρική, θυγατρική ή εγγονή, κατά περίπτωση. Το ποσοστό μειώνεται άμεσα, από 25% σε 20%, σε 15% από την 1.1.2007, και σε 10% από την 1.1.2009.

ε. Ως μόνιμη εγκατάσταση μιας επιχείρησης νοείται ένας καθορισμένος τόπος επιχειρησιακών δραστηριοτήτων στην ημεδαπή ή σε άλλο Κράτος-Μέλος, στον οποίο διεξάγεται εξ ολοκλήρου επιχειρηματική δραστηριότητα εταιρείας που εδρεύει σε άλλο Κράτος - Μέλος από αυτό της μόνιμης εγκατάστασης, και τα κέρδη της οποίας φορολογούνται στο Κράτος - Μέλος στο οποίο διατηρείται η μόνιμη εγκατάσταση.

στ. Αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 2578/1998 και ορίζεται ότι τα κέρδη που λαμβάνει ημεδαπή εταιρεία, από θυγατρική της σε άλλο Κράτος - Μέλος, αποτελούν ακαθάριστα έσοδα. Το ίδιο ισχύει και για κέρδη εταιρείας με μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα, από θυγατρική της στην αλλοδαπή.

ζ. Αντικαθίστανται οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 10 του ν. 2578/1998 και προβλέπονται τα εξής:

- Από το συνολικό ποσό φόρου εισοδήματος ημεδαπής μητρικής εταιρείας ή μόνιμης εγκατάστασης στη χώρα μας εταιρείας άλλου Κράτους-Μέλους, εκπίπτει το ποσό του φόρου εισοδήματος θυγατρικής εταιρείας που αναλογεί επί των διανεμηθέντων κερδών προς την ημεδαπή εταιρεία ή εγκατάσταση.

Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση εγγονής εταιρείας, εφόσον τα διανεμηθέντα κέρδη δεν υπάγονται σε φορολογία στο Κράτος - Μέλος που βρίσκεται η έδρα της θυγατρικής εταιρείας.

Διευκρινίζεται ότι το συνολικά εκπιπτόμενο ποσό φόρου σε όλες τις περιπτώσεις δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από το ποσό του φόρου που αναλογεί στο ίδιο εισόδημα στην Ελλάδα.

- Οι ημεδαπές εταιρείες δεν προβαίνουν σε παρακράτηση φόρου επί των κερδών που διανέμουν προς τις εταιρείες άλλων Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των οποίων είναι θυγατρικές.

η. Θυγατρική εταιρεία ημεδαπής εταιρείας δύναται να θεωρηθεί, λαμβανομένων υπόψη και των νομικών χαρακτηριστικών της, ως φορολογικά διαφανής, δηλαδή φορολογούμενη σε επίπεδο εταιρείας. Στην περίπτωση αυτή, η ημεδαπή μητρική εταιρεία φορολογείται για το μερίδιό της στα κέρδη της θυγατρικής της. Για το λόγο αυτό, κατά τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου της αλλοδαπής θυγατρικής εταιρείας, στα ακαθάριστα έσοδα της ημεδαπής μητρικής, προστίθενται τα κέρδη που της αναλογούν, κατά το ποσοστό συμμετοχής της στα κέρδη της πρώτης.

Στην περίπτωση διανομής κερδών από εγγονή της ημεδαπής μητρικής εταιρείας, η οποία όμως δεν θεωρείται διαφανής, από το συνολικό ποσό φόρου εισοδήματος της ημεδαπής μητρικής εταιρείας, εκπίπτει το ποσό του φόρου εισοδήματος της πρώτης, το οποίο αναλογεί στα διανεμηθέντα από αυτήν κέρδη, τα οποία κτώνται τελικά από την ημεδαπή μητρική, μέσω της φορολογικά διαφανούς θυγατρικής της.

θ. Προστίθεται στο ν. 2578/1998 Παράρτημα Α1, στο οποίο αποτυπώνονται και νέες μορφές εταιρειών που υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 8 έως 11 αυτού.
(άρθρα 1-2)

II. Κεφάλαιο Β΄

Με τις διατάξεις του κεφαλαίου αυτού ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο η Οδηγία 2004/56/ΕΚ, σχετικά με την αμοιβαία διοικητική συνδρομή των Κρατών - Μελών της Ε.Ε. στον τομέα της άμεσης φορολογίας. Ειδικότερα:

Η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ, σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών των Κρατών - Μελών στον τομέα της άμεσης φορολογίας, ενσωματώθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ του ν. 1914/1990, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το ν. 3312/2005. Η νεότερη Οδηγία 2004/56/ΕΚ, επικαιροποίησε την προηγούμενη όμοια και το περιεχόμενο των διατάξεων της ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου που περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α. Τροποποιείται η παρ. 6 και προστίθεται παρ. 7 στο άρθρο 20 του ν. 1914/1990 ως ακολούθως:

- Ορίζεται και πάλι η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, ως εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

- Παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών να καθορίζει με απόφασή του τις Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, που ενεργούν σε συνεργασία με την αρμόδια αρχή για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού (παροχή πληροφοριών χωρίς προηγούμενη αίτηση ή ανταλλαγή αυτών σε τακτά χρονικά διαστήματα).

- Ρυθμίζονται θέματα που έχουν σχέση με τον τρόπο ανταλλαγής πληροφοριών, οι οποίες εμπίπτουν στις διατάξεις για το φορολογικό απόρρητο.

β. Προστίθεται νέο άρθρο 24 στο ν. 1914/1990, με το οποίο καθορίζεται ο τρόπος κοινοποίησης πράξεων και αποφάσεων των διοικητικών αρχών άλλου Κράτους-Μέλους.

γ. Προστίθεται επίσης νέο άρθρο 24α στο ν. 1914/1990, με το οποίο θεσμοθετείται η δυνατότητα της ελληνικής φορολογικής διοίκησης να συμφωνεί με τις αντίστοιχες διοικήσεις των άλλων Κρατών - Μελών, όπως διενεργούν ταυτόχρονους ελέγχους, η καθεμία στο έδαφός της, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η φορολογική κατάσταση υπόχρεων παρουσιάζει κοινό ή συμπληρωματικό ενδιαφέρον για τουλάχιστον ένα ακόμη ή και περισσότερα Κράτη - Μέλη.

Η Διεύθυνση Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται ως η αρμόδια αρχή για την υποδοχή και την αποστολή προτάσεων για διενέργεια ταυτόχρονου φορολογικού ελέγχου, από και προς τις αρμόδιες αρχές των άλλων Κρατών - Μελών, αντίστοιχα.

Ρυθμίζεται η διαδικασία της λήψης απόφασης για τη διενέργεια ή μη του ταυτόχρονου ελέγχου.

Στις περιπτώσεις συμμετοχής της ημεδαπής φορολογικής διοίκησης σε ταυτόχρονο έλεγχο, ο προϊστάμενος της αρμόδιας, για τη διενέργεια του εν λόγω ελέγχου, αρχής, ορίζει υπάλληλο ως αντιπρόσωπο έναντι του Κράτους - Μέλους ή των Κρατών - Μελών που συμμετέχουν στον ταυτόχρονο έλεγχο, για να κατευθύνει και για να συντονίζει τον έλεγχο αυτόν.

Παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών να καθορίζει με απόφασή του κάθε λεπτομέρεια που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του εν λόγω άρθρου.
(άρθρα 3-4)

III. Κεφάλαιο Γ΄

1. α. Τροποποιούνται - συμπληρώνονται διατάξεις του Κώδικα Φ.Π.Α. και εισάγονται διευκρινιστικές διατάξεις σχετικά με τις υποχρεώσεις των υποκειμένων σε Φ.Π.Α. - εγκατεστημένων σε άλλο κράτος, τη χορήγηση Α.Φ.Μ σε εγκατεστημένους σε άλλο Κράτος - Μέλος της Ε.Ε., την απαλλαγή αυτών από την υποχρέωση έκδοσης στοιχείων σύμφωνα με τον Κ.Β.Σ., τον ορισμό φορολογικού αντιπροσώπου κ.λπ..

β. Ορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 38 του ν.2873/2000 (υπογραφή φορολογικών δηλώσεων από λογιστή φοροτεχνικό, προϋποθέσεις, κ.λπ.), δεν εφαρμόζονται όσον αφορά το Φ.Π.Α..
(άρθρο 5)

2. Η αξία των ακινήτων που μεταβιβάζονται μέχρι τις 28.2.2006, με επαχθή αιτία, δωρεά ή γονική παροχή, υπολογίζεται με την αντικειμενική αξία που ίσχυε μέχρι την 31.12.2005, εφόσον μέχρι την ημερομηνία αυτή έχουν υποβληθεί οι προβλεπόμενες από την κείμενη νομοθεσία σχετικές δηλώσεις. Για την εφαρμογή της παραπάνω ρύθμισης, παρατείνεται μέχρι 28.2.2006 η ισχύς των δηλώσεων αυτών (οι οποίες γενικά ισχύουν μόνο για το έτος εντός του οποίου γίνεται η μεταβίβαση).
(άρθρο 6)

IV. Κεφάλαιο Δ΄

1. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 137 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν. 2960/2001). Πιο συγκεκριμένα προβλέπονται τα ακόλουθα:

α. Επιβολή εφάπαξ προστίμου (ύψους από 300 έως 10.000 ευρώ, το οποίο εξαρτάται από την κατηγορία του οχήματος και τον κυλινδρισμό αυτού), μετά την παρέλευση της οριζόμενης προθεσμίας, σε πρόσωπα εγκατεστημένα στην Ελλάδα που κατέχουν ή κυκλοφορούν τις οριζόμενες κατηγορίες κοινοτικών οχημάτων, χωρίς να πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις και χωρίς να έχουν τηρήσει τις προβλεπόμενες διατυπώσεις (τελωνειακή παράβαση), αντικαθιστώντας τη μέχρι σήμερα, επιβολή προστίμου, ίσου με το ύψος των αναλογουσών, στο όχημα, φορολογικών επιβαρύνσεων.

β. Αύξηση κατά 100 ευρώ (από 300 σε 400 ευρώ) του προβλεπόμενου προστίμου ανά κοινοτικό όχημα, για την μη υποβολή της οριζόμενης δήλωσης εισόδου στην πλησιέστερη τελωνειακή αρχή κατά την πρώτη άφιξη.

γ. Αύξηση κατά 350 ευρώ (από 150 σε 500 ευρώ) του προβλεπόμενου προστίμου ανά κοινοτικό όχημα, για τη μετακίνησή του, από τον τόπο πρώτης άφιξης, σε άλλον, χωρίς την προηγούμενη άδεια της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής.

δ. Αναπροσαρμόζεται η κλίμακα καθορισμού των προστίμων (σε 10 έως 50 ευρώ αντί για 15 έως 60 ευρώ) που επιβάλλονται στα κοινοτικά οχήματα για κάθε ημέρα καθυστέρησης υποβολής της ειδικής δήλωσης για τη χορήγηση οριστικής απαλλαγής από το τέλος ταξινόμησης και το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας, εκπρόθεσμης επαναποστολής ή εξαγωγής ή εγκατάλειψης ή καταστροφής ή ακινητοποίησης του οχήματος, καθώς και εκπρόθεσμης καταβολής του τέλους ταξινόμησης, ενώ προστίθεται διάταξη που περιορίζει κατά το ήμισυ το προβλεπόμενο πρόστιμο εκ των αιτιών αυτών για οχήματα, τα οποία κυ-

κλοφορούν έχοντας εφαρμόσει αναλογικά τους όρους και προϋποθέσεις της προσωρινής εισαγωγής με τον όρο της επανεξαγωγής, που εφαρμόζονται για οχήματα τρίτων χωρών, τα οποία εισάγονται προσωρινά στην Ελλάδα.

ε. Η επιβολή προστίμων για παραβάσεις που χαρακτηρίζονται ως απλή τελωνειακή παράβαση, από την έναρξη ισχύος των διατάξεων του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, είναι ανεξάρτητη του ύψους των αναλογουσών στο όχημα, φορολογικών επιβαρύνσεων, εφόσον απαλείφεται η σχετική διάταξη περιορισμού των προστίμων.

στ. Προστίθεται διάταξη που ορίζει ως λαθρεμπορία που επισύρει τις ποινές και τα πρόστιμα που προβλέπονται στον Εθνικό Τελωνειακό Κώδικα (άρθρο 142 και μετά), την κατοχή ή κυκλοφορία οχημάτων από Τρίτες Χώρες, από πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα στην Ελλάδα, όταν δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις του τελωνειακού καθεστώτος της προσωρινής εισαγωγής.

ζ. Προβλέπεται ότι στις περιπτώσεις που πρόσωπο που κατέχει ή κυκλοφορεί όχημα Τρίτης Χώρας, χωρίς να έχει καταβάλει τις προβλεπόμενες δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις, προσέλθει αυτοβούλως σε Τελωνειακή Αρχή για τη νόμιμη τακτοποίηση του οχήματος και πριν τη διαπίστωση της παράβασης από τις διωκτικές αρχές, τιμωρείται μόνο με την επιβολή προστίμου (ύψους 10 έως 50 ευρώ ανάλογα την κατηγορία οχήματος και το κυλινδρισμό αυτού για κάθε ημέρα παράνομης παραμονής στην Ελλάδα), ενώ στις περιπτώσεις αδυναμίας απόδειξης της ημερομηνίας άφιξης του οχήματος στην Ελλάδα για πρώτη φορά, επιβάλλεται αντί του ανωτέρω, ανά ημέρα προστίμου, εφάπαξ πρόστιμο χιλίων πεντακοσίων ευρώ (1.500 €).

η. Προστίθεται διάταξη που προβλέπει ότι το κατασχεθέν όχημα περιέρχεται άμεσα στο Δημόσιο (δεν απαιτείται δηλαδή να εξαντληθεί το όριο των τριών (3) μηνών, όπως ισχύει), όταν ο ενδιαφερόμενος παραιτηθεί των ενδίκων μέσων και δηλώσει ότι εγκαταλείπει το όχημά του υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, μη επιβαλλόμενων των προβλεπόμενων προστίμων.

θ. Προβλέπεται πρόστιμο ύψους εννιακοσίων ευρώ (900 €) στις περιπτώσεις αγοράς, πώλησης μεταβίβασης ή εκμίσθωσης οχήματος κατά παράβαση του τελωνειακού καθεστώτος προσωρινής εισαγωγής.

ι. Σε περίπτωση ρήξης, αφαίρεσης, αντικατάστασης και αλλοίωσης των τελωνειακών σφραγίδων, των οχημάτων που έχουν υπαχθεί στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, επιβάλλεται εφάπαξ πρόστιμο ύψους πεντακοσίων ευρώ (500 €) όταν δεν διαπιστώνεται χιλιομετρική διαφορά, ενώ όταν υπάρχει χιλιομετρική διαφορά το ανωτέρω εφάπαξ πρόστιμο, επιβαρύνεται και με τα πρόστιμα που προβλέπονται ανά ημέρα ακινητοποίησης (από 10 έως 50 ευρώ ανάλογα την κατηγορία οχήματος και τον κυλινδρισμό αυτού).

ια. Από την έναρξη ισχύος των διατάξεων του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, επιβάλλεται πρόστιμο ύψους τριακοσίων ευρώ (300 €) ανά περίπτωση, στα οχήματα, ανεξαρτήτως χώρας προέλευσης, που διαθέτουν άδεια κυκλοφορίας προσωρινού τύπου και παραμένουν ή κυκλοφορούν στην Ελλάδα, πέρα από την ημερομηνία ισχύος της παραπάνω άδειας ή υπερβαίνουν την προθεσμία παραμονής ή κυκλοφορίας, την οποία καθορίζουν οι αρμόδιες Τελωνειακές Αρχές, με τη χορηγούμενη ελληνική άδεια κυκλοφορίας προσωρινού τύπου.

ιβ. Προβλέπεται ότι τα πρόστιμα για τις παραβάσεις των οριζόμενων τελωνειακών διατυπώσεων δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν σωρευτικά ή μεμονωμένα, το εφάπαξ πρόστιμο της ανωτέρω περίπτωσης ι, που αντιστοιχεί στην κατηγορία και τον κυλινδρισμό του οχήματος.

Παρέχεται η δυνατότητα σε όσους έχουν υποπέσει στις ανωτέρω τελωνειακές παραβάσεις περί οχημάτων, να υπαχθούν στις υπό ψήφιση διατάξεις, ακόμη και όταν οι καταλογιστικές πράξεις έχουν οριστικοποιηθεί, εφόσον υποβάλλουν σχετική αίτηση, παραιτηθούν όλων των ενδίκων μέσων, απαιτήσεων ή δικαιωμάτων για το όχημα και καταβάλλουν τα προβλεπόμενα πρόστιμα ή πολλαπλά τέλη. (άρθρο 7)

2. Τα επιβατηγά αυτοκίνητα τα οποία θα έχουν κομισθεί στην Ελλάδα μέχρι τις 30.6.2006, εφόσον πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές των Οδηγιών 98/69ΕΚ και 94/12ΕΚ και για τα οποία έχουν κατατεθεί, μέχρι την παραπάνω ημερομηνία, δηλωτικά εισαγωγής ή δηλώσεις άφιξης οχημάτων, εξακολουθούν να υπάγονται στους συντελεστές τέλους ταξινόμησης των περιπτώσεων (α) και (β), αντίστοιχα, της παρ. 2 του άρθρου 121 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα, με την προϋπόθεση ότι μέχρι 31.12.2006 θα έχουν τελωνισθεί και καταβληθεί γι' αυτά οι οφειλόμενες φορολογικές επιβαρύνσεις. (άρθρο 8)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται επί του Κρατικού Προϋπολογισμού τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Ετήσια αύξηση εσόδων άνω των 850.000 ευρώ, από την τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 137 του Τελωνειακού Κώδικα και την αναπροσαρμογή των επιβαλλόμενων προστίμων και, ειδικότερα, από βελιώσεις τελωνειακών παραβάσεων, εκποιήσεις αυτοκινήτων (μέσω Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε.) που δεσμεύονται ή εγκαταλείπονται και τελωνισμούς αυτοκινήτων, που μετά την εξόφληση της οφειλής τους οδηγούνται με νόμιμο προορισμό προς εκτελωνισμό. (άρθρο 7)

2. Αύξηση εσόδων συνολικού ποσού 3.000.000 ευρώ, από την υπαγωγή των υφιστάμενων εκκρεμοτήτων τελωνισμού οχημάτων, στις ρυθμίσεις του άρθρου 15 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου. (άρθρο 7)

3. Απώλεια εσόδων από τον υπολογισμό της αξίας των ακινήτων που θα μεταβιβαστούν μέχρι 28.2.2006, με τις αντικειμενικές αξίες που ισχύουν μέχρι 31.12.2005. Το ποσό της εν λόγω απώλειας εξαρτάται από το ύψος των σχετικών μεταβιβάσεων. (άρθρο 6)

4. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από τη διατήρηση του τέλους ταξινόμησης των περιπτώσεων α' και β' της παρ. 2 του άρθρου 21 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα, για τα αυτοκίνητα τα οποία θα κομισθούν μέχρι 30.6.2006 και θα εντάσσονταν σε μεγαλύτερο συντελεστή τέλους ταξινόμησης, σύμφωνα με νεότερες τεχνικές προδιαγραφές. Η ανωτέρω απώλεια εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και εν μέρει αντισταθμίζεται από την ενίσχυση της αγοράς κατά το υπόψη διάστημα. (άρθρο 8)

Αθήνα, 22 Δεκεμβρίου 2005

Η Γενική Διευθύντρια

Κορίνα Αντωνομανωλάκη

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Ρυθμίσεις στο φορολογικό καθεστώς των Συνδεδεμένων Εταιρειών και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του νομοσχεδίου προκαλούνται επί του Κρατικού Προϋπολογισμού τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Απώλεια εσόδων από τον υπολογισμό της αξίας των ακινήτων που θα μεταβιβαστούν μέχρι 28.2.2006, με τις αντικειμενικές αξίες που ισχύουν μέχρι 31.12.2005. Το ποσό της εν λόγω απώλειας εξαρτάται από το ύψος των σχετικών μεταβιβάσεων. (άρθρο 6)

2. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από τη διατήρηση του τέλους ταξινόμησης των περιπτώσεων α' και β' της παρ.2 του άρθρου 21 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα, για τα αυτοκίνητα τα οποία θα κομισθούν μέχρι 30.6.2006 και θα εντάσσονταν σε μεγαλύτερο συντελεστή τέλους ταξινόμησης, σύμφωνα με νεότερες τεχνικές προδιαγραφές. Η ανωτέρω απώλεια εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και εν μέρει αντισταθμίζεται από την ενίσχυση της αγοράς κατά το υπόψη διάστημα.

Οι ανωτέρω απώλειες θα αναπληρώνονται από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 22 Δεκεμβρίου 2005

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Αλογοσκούφης